

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Vol. 05 No. 11

THE ONLINE OFFICIAL NEWS BULLETIN

2022 March 12

വലിയ നോമ്പുകാലം

SEASON OF GREAT LENT

ܘܚܠܘܠܘܬܐ ܕܘܨܚܘܬܐ

ܣܘܒܘܬܐ SUNDAY	ܐܘܫܘܬܐ ܘܘܠܘܡܐ MONDAY	ܬܘܘܫܘܬܐ TUESDAY	ܘܘܠܘܡܐ ܘܘܚܘܠܘܬܐ WEDNESDAY	ܘܘܨܘܪܐ ܘܘܨܘܪܐ THURSDAY	ܘܘܨܘܪܐ FRIDAY	ܘܘܨܘܪܐ SATURDAY
13 ܐܘܫܘܬܐ Inchibabo d Mesh'o (Paralytic) 3 rd Sunday of Great Lent	14 ܐܘܫܘܬܐ	15 ܬܘܘܫܘܬܐ	16 ܘܘܠܘܡܐ ܘܘܚܘܠܘܬܐ	17 ܘܘܨܘܪܐ ܘܘܨܘܪܐ 60 th Mem. of Paulose Mar Severios (Kunnamkulam Arthat Puthen Palli)	18 ܘܘܨܘܪܐ	19 ܘܘܨܘܪܐ 92 nd Mem. of Sleeba Mar Osthathios (Kunnamkulam Arthat Puthen Palli)

പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവ പാണക്കാട് സന്ദർശനം നടത്തി

മലപ്പുറം: പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവ പാണക്കാട് സാദിഖലി ശിഹാബ് തങ്ങളെ സന്ദർശിച്ചു. ഹൈദരാലി ശിഹാബ് തങ്ങളുടെ വിധേയ വാർത്ത അറിഞ്ഞ് പ. ബാവ അനുശോചന സന്ദേശം അയച്ചു നൽകിയിരുന്നു. നേരിട്ട പാണക്കാട് അനുശോചനം അറിയിക്കണമെന്ന ബാവായുടെ ആഗ്രഹത്തെ മുൻനിർത്തിയാണ് ഇപ്രകാരം ഒരു സന്ദർശനം ക്രമീകരിച്ചത്. കേരളത്തിന്റെ മതേതര മുഖമാണ് ഹൈദരാലി തങ്ങളുടെ വിധേയത്തിലൂടെ നഷ്ടമായത്. കേരള രാഷ്ട്രീയത്തിലെ അതിപ്രധാന പദവി അലങ്കരിക്കുമ്പോഴും വിനയം മുഖമുദ്രയാക്കി സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയൂന്നി തന്റെ പൂർവ്വികരുടെ പാതയിൽ പ്രവർത്തിച്ച വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു ഹൈദരാലി തങ്ങളെന്ന് ബാവ അനുസ്മരിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി ചുമതല ഏറ്റെടുത്ത സാദിഖലി ശിഹാബ് തങ്ങളെ ബാവ അനുശോചിച്ചു. പൈതൃക കാത്തുസൂക്ഷിച്ച് ജനങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്ന് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധ്യമാകട്ടെ. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ സർവ്വവിധ പിന്തുണയും ബാവ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. മലബാർ ഭദ്രാസന സഹായ മെത്രാപ്പോലീത്ത ഡോ. ഏബ്രഹാം മാർ സെറാഫിം, ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ഫാ. തോമസ് കുര്യൻ, ഫാ. ഗീവർഗീസ് ജോൺസൺ എന്നിവർ പരിശുദ്ധ ബാവയെ അനുഗമിച്ചു.

സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ ലഭിക്കുന്നു

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഇടവകകളിൽ നിന്ന് നൽകുന്ന സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾക്ക് ഐക്യരൂപം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് തീരുമാനിച്ചു. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗമായ എം.ഒ.സി. പബ്ലിക്കേഷൻ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് പ്രിൻറ് ചെയ്ത് വിതരണം ചെയ്യുന്നു. സെറ്റ് ഒന്നിന് 600 രൂപയാണ് വില. സർട്ടിഫിക്കറ്റ് എഴുതുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേകതരം പേന ഫ്രീയായി ലഭിക്കുന്നതാണ്. സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഇപ്പോൾ എം.ഒ.സി. യുടെ എല്ലാ ഔട്ട്ലെറ്റുകളിലും ലഭിക്കുന്നു.

അന്താര്യ വേദ ശാസ്ത്രം ശാസ്ത്രീയമായി പഠിക്കണമെന്ന് പ. കാതോലിക്കാ ബാവ

കോട്ടയം: സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയും സഭാ സ്നേഹവും വളർത്താൻ അന്താര്യ വേദ ശാസ്ത്രം ശാസ്ത്രീയമായി പഠിക്കണമെന്ന് പ. കാതോലിക്കാ ബാവ പറഞ്ഞു. ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക സെമിനാരി അന്താര്യ വേദ ശാസ്ത്ര പഠന പദ്ധതിയായ ദിവ്യബോധനം ബിരുദദാന സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

പ്രിൻസിപ്പാൾ ഫാ. ഡോ. റെജി മാത്യു അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. നിയുക്ത മെത്രാൻ ഫാ. ഡോ. പി. സി. തോമസ്, ഫാ. ഡോ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ, ഫാ. ഡോ. ഷാജി പി. ജോൺ, ഫാ. ഡോ. വർഗീസ് പി. വർഗീസ് എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ സഭയും സ്ത്രീകളും എന്ന ഗ്രന്ഥം പ. കാതോലിക്കാ ബാവ പ്രകാശനം ചെയ്തു.

വേദ ശാസ്ത്ര പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയ 150 അന്താര്യവേദികൾക്കും കൗൺസിലിങ്ങ് ഡിപ്ലോമ നേടിയ 15 പേർക്കും പ ബാവ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും സമ്മാനങ്ങളും നൽകി.

എത്യോപ്യൻ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കബറടക്ക ശുശ്രൂഷയിൽ

മലങ്കരസഭാ പ്രതിനിധികൾ സംബന്ധിക്കും

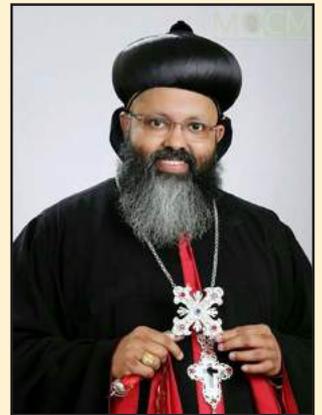
കോട്ടയം; പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവ തിരുമേനിയുടെ കൽപ്പന പ്രകാരം എത്യോപ്യൻ പാത്രീയർക്കീസ് പരിശുദ്ധ മെർക്കോറിയോസിന്റെ കബറടക്ക ശുശ്രൂഷയിൽ മലങ്കരസഭയുടെ പ്രതിനിധികളായി ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദിയസ്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത, ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദിമിത്രിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത, ഫാ. ജോസി ജേക്കബ് എന്നിവർ സംബന്ധിക്കും.

ആരാധനാ കലണ്ടർ

‘മകനെ നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു; എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക എടുത്തു വീട്ടിലേക്കു പോക’

ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ്

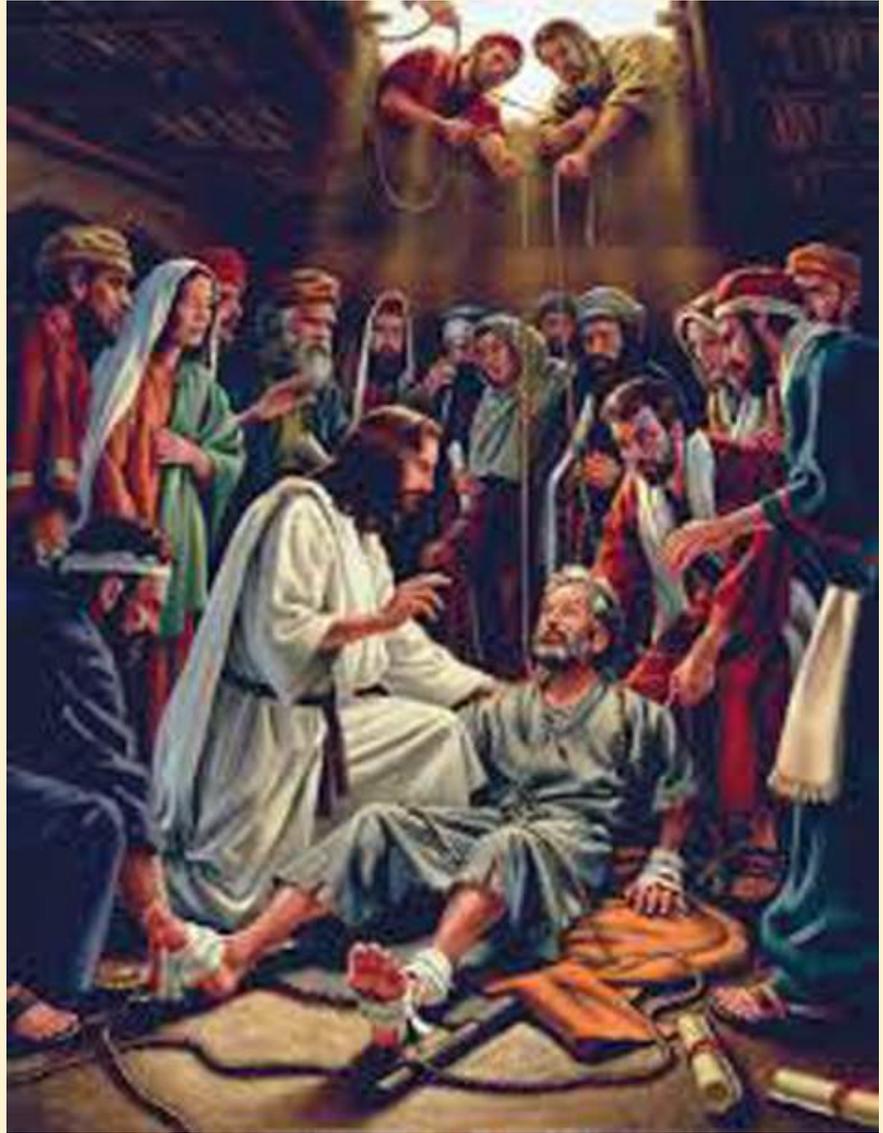

രക്ഷാകരമായ വി. വലിയനോമ്പിന്റെ ആദ്യ രണ്ട് ആഴ്ചകൾ നാം പിന്നിട്ടിരിക്കുന്നു; ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാം. രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന കർത്താവ് കുഷ്ഠത്താൽ രൂപഭാവം വികൃതമായ അവസ്ഥയിൽ നിന്നും നമ്മെ കോരിയെടുത്ത് ശുദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. തുടർന്ന് പാപത്താൽ വീണ് തളർന്ന് തകർന്ന് കിടക്കുന്നവനെ താങ്ങി എഴുന്നേൽപ്പിക്കുന്ന രംഗമാണ് ഈ ഞായറാഴ്ചയിൽ നാം ധ്യാനിക്കുന്നത്.

നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്റെ ബലഹീനതകളെ അവൻ സൗഖ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനോടൊപ്പം തന്റെ ഉപദേശങ്ങളാലും പ്രവൃത്തികളാലും നമ്മയിൽ വളരുവാൻ അവൻ നമ്മെ ബോധവൽക്കരിക്കുകയും നിരന്തരം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്ന് ഓർക്കണം. “നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ നിങ്ങൾ സ്നേഹിപ്പിൻ, നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നവർക്ക് ഗുണം ചെയ്യിൻ. നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ ദുഷിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ... ചോദിക്കുന്നവന് കൊടുപ്പിൻ, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അത്യുന്നതന്റെ മക്കൾ ആകും” എന്ന വലിയ പ്രമാണം അവൻ കൽപിക്കുന്നത് നാം പോയവാരത്തിൽ ശ്രവിച്ചു (ലൂക്കോ. 6:27-36). മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുന്നതിനു പകരം സ്വന്തം കുറ്റവുകളെ കണ്ടെത്തി അതിൽ നിന്നും വിമുക്തി പ്രാപിക്കുവാനും അവൻ നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നു.

ദൈവവചനം ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുകയും ഗ്രഹിക്കുകയും അതിൻപ്രകാരം ജീവിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യവും അവൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. വചനപ്രകാരം ജീവിക്കാത്തവൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ അവകാശവും ഓഹരിയും ഇല്ല എന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട് (മർക്കോ. 4:21-34).

‘ആർ വലിയവൻ’ എന്ന ചോദ്യം ഇന്നത്തെപ്പോലെ കർത്താവിന്റെ ജീവിതകാലത്തും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ ഇടയിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അറിയാമല്ലോ. അരികെ നിന്ന ഒരു ശിശുവിനെ വിളിച്ച് നിർത്തി അവനെ ചുണ്ടികാണിച്ചുകൊണ്ട് കർത്താവ് കൽപിച്ചു. “നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞ് ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആകുന്നില്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുകയില്ലായെന്നു ഞാൻ സത്യമായും നിങ്ങളോട് പറയുന്നു.” നമ്മുടെ സ്വാർത്ഥതയിലും അഹന്തയിലും നിന്ന് നാം തന്നെ മനക്കോട്ട കെട്ടിയിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യങ്ങൾ സത്യത്തിൽ നമ്മെ എത്തിക്കുന്നത് ഭീകര നരകാവസ്ഥയിലാണെന്ന് പലപ്പോഴും നാം മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴേക്കും എഴുന്നേൽക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത അത്രയും വലിയ പതനത്തിൽ നാം ആയികഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകാം. ആയതിനാൽ ഈ നോമ്പുകാലത്ത് ‘കർത്താവെ നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളിൽ നിന്നും പഠിക്കുവാൻ എന്നെ സഹായിക്കണമെ’ എന്ന് നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നമുക്ക് ഇടയാകണം.

‘പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കണമെ’ എന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്ന ശിഷ്യന്മാരെ “സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ...” എന്ന അർത്ഥവത്തായ പ്രാർത്ഥന കർത്താവ് പഠിപ്പിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളും നാം ധ്യാനിച്ചു. നമ്മുടെ കർത്താവ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ച ഈ പ്രാർത്ഥന ദിവസവും അനേക ആവർത്തി ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രദ്ധയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിക്കും ചുമതലയുണ്ട്. ഒപ്പം ഈ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലാത്തവൻ പിശാചിനാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനും അന്ത്യ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹിതനുമാണ് എന്ന് വിശ്വാസികൾ അറിയണം. കർത്താവ് നേരിട്ട് പഠിപ്പിച്ചത് പ്രമാണിക്കാത്തവൻ പിശാചിന്റെ സന്തതി എന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. തിന്നരുത് എന്ന് കൽപിച്ചപ്പോൾ തിന്നുകയും പാപത്തിൽ മരിക്കുകയും ചെയ്തവനിൽ നിന്നും ഈ കൂട്ടർക്കും വ്യത്യസ്തമൊന്നുമില്ല എന്നും അവർ ദൈവത്താൽ ശപിക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കുമെന്നും ഓർക്കണം. അത്തരത്തിലുള്ള പിശാചുക്കളുടെ വലകളിലും തന്ത്രങ്ങളിലും ദൈവമക്കൾ പെട്ടുപോകാതിരിക്കുവാൻ നോമ്പും വ്രതവും എടുക്കുന്നവർ പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വഴിതെറ്റുന്നവരെ വെറുക്കുന്നതിനു പകരം അവരെ തിരിയെ കൊണ്ടുവരുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും കാത്തിരിക്കുകയും വേണം. ദൈവേഷ്ടം മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായി നാം രൂപാന്തരപ്പെടണം. കടക്കാരോട് ക്ഷമിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. പരീക്ഷണങ്ങളെ അതിജീവിക്കുവാനുള്ള ശക്തിക്കായി എപ്പോഴും അപേക്ഷിക്കണം. രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വവും സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റേതാകുന്നുവെന്ന് അറിയുന്നവന് മാത്രമേ നമ്മയിൽ താഴ്മയോടെ വളരുവാൻ കഴിയൂ (ലൂക്കോ. 11:1-13).

ധനവാന്റെയും ലാസ്റ്ററിന്റെയും ഉപമയിലൂടെയും ഒരുപാട് ആഴമുള്ള ആശയങ്ങൾ കർത്താവ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതും നാം ശ്രവിച്ചു. ധനവാന്റെ സ്വയംകൃതമായ സ്വർഗ്ഗം ക്ഷണികവും അവനെ കാത്തിരിക്കുന്നത് നിത്യനരകവുമാണ്; എന്നാൽ ദരിദ്രനായിരുന്ന ലാസ്റ്ററിന്റെ നരകം നശ്വരമായ ഈ ലോകത്തിൽ വച്ച് അവസാനിക്കുകയും തുടർന്ന് അവൻ അബ്രഹാം പിതാവിന്റെ മടിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ആ അവസ്ഥയിൽ ആവുകയും ചെയ്യുന്നു. അയഥാർത്ഥമായതും ദ്രവ്യമായ വസ്തുക്കളെ ആശ്രയിക്കുന്നതുമായ അവസ്ഥയുടെ അർത്ഥശൂന്യതയെക്കുറിച്ച് അതിശക്തമായ വാക്കുകളിലൂടെയാണ് കർത്താവ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്; ഒടുവിൽ “കേൾപ്പാൻ ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ”

എന്ന നിദർശനവും തരുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിന്റെ സൽഗുണപുർണ്ണതയിലേക്ക് നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നതും ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നതുമാണ് അവന്റെ പഠിപ്പിക്കലുകളുടെ രത്നചുരുക്കം.

വി. നോമ്പിന്റെ മൂന്നാം ആഴ്ചയിൽ തളർവാതരോഗികളെയാണ് നാം കർത്താവിന്റെ മൂന്നിൽ കാണുന്നത്. മുപ്പത്തെട്ടു വർഷമായി രോഗസൗഖ്യത്തിനായി കാത്തിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ മൂന്നിൽ കർത്താവ് എത്തുന്നു. 'സൗഖ്യമാകുവാൻ നിനക്കു മനസ്സുണ്ടോ' എന്ന അവനോടുള്ള ചോദ്യം നമ്മുടെ ഉള്ളിലേക്കും പ്രവേശിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പാപത്തിലും രോഗത്തിലും പഴകുമ്പോൾ ഒരു പക്ഷേ അതിൽതന്നെ രമിക്കുവാനുള്ള ഒരു നാശകരമായ ആവേശം നമ്മിൽ ഉണ്ടാകാം. രക്ഷപ്പെടണമെന്ന് ആഗ്രഹമുള്ളവനെ രക്ഷിക്കുവാൻ എളുപ്പമാണ്; മറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നവനെ ഒരുപക്ഷേ ദൈവത്തിനുപോലും രക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നേക്കാം!

രക്ഷകന്റെ സാന്നിധ്യം അറിഞ്ഞ് അവന്റെ സമീപത്തേക്ക് നാലാളുകൾ ചേർന്ന് ഒരു പക്ഷവാതരോഗിയെ എത്തിക്കുന്ന ഭാഗം ശ്രദ്ധയോടെ പഠിക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മിൽ തളർന്നും പ്രതിസന്ധിയിലും കിടക്കുന്നവനെ കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തിക്കുവാനുള്ള വലിയ ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽ നിന്നും നമുക്ക് ഒളിച്ചോടാൻ കഴിയുകയില്ല. ഒരു വീടിന്റെ മേൽക്കൂര പൊളിച്ചുമാറ്റിയാണ് കട്ടിലോടെ അവനെ കർത്താവിന്റെ മൂന്നിൽ എത്തിക്കുന്നത്. എന്റെ വീടോ സുഖസൗകര്യങ്ങളോ തൽക്കാലത്തേക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടാലും ഒരുവനെ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം എനിക്കുണ്ട് എന്ന് തോന്നുമ്പോഴാണ് നാം അൽപമെങ്കിലും നന്മയുള്ള മനുഷ്യനായിത്തീരുന്നത്.

“സ്നേഹത്താൽ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് സ്വയമേ പുറപ്പെട്ടുവരികയും ഞങ്ങളുടെ മുറിവുകളെ സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ വൈദ്യനും, വെടിപ്പാക്കുന്ന സോപ്പായാൽ ഞങ്ങളുടെ പാപകരകളെ നീക്കുന്ന കരുണാവാരിധിയുമായ ദൈവമെ!” എന്നാണ് മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ക്രിസ്തുവിനെ നാം സംബോധന ചെയ്യുന്നത്. ഇത് ക്രിസ്തു നമുക്ക് അനുവദിച്ചു തന്ന പ്രത്യേക അവകാശമാണ് എന്ന് മറക്കരുത്. മറ്റ് പല മതവിശ്വാസികൾക്കും ദൈവം മനുഷ്യനാകുന്ന അവസ്ഥയെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നതുപോലും അപ്രാപ്യമായിരിക്കെ നമുക്ക് അവൻ നമ്മുടെ മുറിവുകളെ സൗഖ്യപ്പെടുത്തുന്നവനും കണ്ണുനീരിനെ തുടയ്ക്കുന്നവനും തളർന്നവനെ താങ്ങുന്നവനുമായി കൂട്ടുലഭിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ അവൻ നമുക്കായി യാഗം ചെയ്യപ്പെട്ട് തന്റെ ശരീരവും രക്തവും നൽകി ജീവൻ തരുന്നു! യുക്തികൊണ്ട് വിവേചിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത തന്റെ മനുഷ്യാവതാര രഹസ്യത്തെ, ഹൃദയനേത്രങ്ങൾ കൊണ്ട് വിശ്വാസമെന്ന ഉപകരണത്താൽ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഈ ദിവസങ്ങളിൽ.

ളിലെ ആത്മീയ പ്രഘോഷണങ്ങളായ സെദറാകളിൽ കാണുന്നത്.

ദൈവത്തിന് എന്തെങ്കിലും ബലഹീനതയുണ്ടോ? എന്ന ചോദ്യത്തിന് പൗരസ്ത്യ പിതാക്കന്മാർ നൽകുന്ന ഉത്തരം ഉണ്ട്, മനുഷ്യരോടുള്ള സ്നേഹം ദൈവത്തിന്റെ ബലഹീനതയാണ് എന്നാണ്. തന്റെ രൂപത്തിലും സാദൃശ്യത്തിലും അവനെ സൃഷ്ടിക്കുകയും അവന് വിവേചനബുദ്ധി നൽകുകയും സൃഷ്ടിയുടെ നായകസ്ഥാനത്ത് അവനെ നിർത്തുകയും അവൻ തെറ്റു ചെയ്തപ്പോഴും അവനെ നിത്യനരകത്തിൽ വിടുന്നതിനു പകരം അവനോട് അനുതപിക്കുകയും അവന്റെ രക്ഷയ്ക്കും വീണ്ടെടുപ്പിനുമായി സ്വർഗ്ഗം വിട്ട്, ദൈവത്തോടുള്ള സമത്വം മുറുകെ പിടിക്കാതെ, ദാസവേഷം പുണ്ട് വേഷത്തിൽ മനുഷ്യനായി അവന്റെ ഇടയിൽ വസിക്കുകയും അവനെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ഒടുവിൽ അവന് വേണ്ടി കഷ്ടം അനുഭവിച്ച്, മരിച്ച് അടക്കപ്പെടുകയും തന്റെ തന്റെ പുനരുത്ഥാനത്താൽ അവന് പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും നിത്യരക്ഷയും നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

തന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ ബലഹീന അവസ്ഥയിൽ സ്വർഗ്ഗം ചായിച്ച് അവനിലേക്ക് ഇറങ്ങിവന്ന് അവനെ ശക്തിപ്പെടുത്തി താങ്ങി എഴുന്നേൽപ്പിച്ച് കൈ പിടിച്ച് നടത്തുന്ന ആ ദൈവസ്നേഹം നമ്മെയും നമ്മുടെ സകല ബലഹീനതകളിൽ നിന്നും വിടുവിച്ച് നടത്തുമാറാകട്ടെ എന്ന് നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. വി. നോമ്പിന്റെ തുടർദിനങ്ങൾ അവന്റെ കൃപയിൽ കൂടുതലായി വളരുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ!

ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഗോവ ഗവർണ്ണർ അഡ്വ. പി. എസ് ശ്രീധരൻ പിള്ളയെ ഗോവ രാജ്ഭവനിൽ സന്ദർശിച്ചു. കുന്നംകുളം ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ഫാ. ജോസഫ് ചെറുവത്തൂർ, ഫാ. വർഗ്ഗീസ് ലാൽ, ഡോ. ഈപ്പൻ ചെറിയാൻ എന്നിവർ തിരുമേനിയോടൊപ്പം സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പ്രതിഷേധിച്ചു

കോട്ടയം: കെ റെയിൽ പദ്ധതിക്ക് എതിരെ സമാധാനപരമായി പ്രതിഷേധിച്ചവരെ അകാരണമായി മർദ്ദിച്ച പോലീസ് നടപടിയിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പ്രതിഷേധിച്ചു. മുളക്കുഴയിൽ ഫാ. മാത്യു വർഗീസിനെയും തദ്ദേശവാസികളെയും കയ്യേറ്റം ചെയ്ത നടപടി പ്രതിഷേധാർഹമാണെന്ന് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ വക്താവ് ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് എബ്രഹാം കോനാട്ട് പറഞ്ഞു.

നാടിന്റെ വികസന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ എതിർപ്പില്ലെങ്കിലും പ്രതിഷേധിക്കുവാനുള്ള അവകാശത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് അംഗീകരിക്കാനാകില്ല. പ്രദേശവാസികൾക്ക് യാതൊരു മൂന്നറിയിപ്പും നൽകാതെയാണ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ സ്ഥലത്ത് എത്തിയത്. നടപടി ക്രമങ്ങൾ പാലിക്കാതെ പോലീസിനെ ഉപയോഗിച്ച് ജനങ്ങളെ ക്രൂരമായി അക്രമിച്ചത് ദുഃഖകരമാണെന്നും അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ ലേഖനങ്ങളുടെ സമാഹാരമായ സഭയും സ്ത്രീകളും പ. കാതോലിക്കാ ബാവായ പ്രകാശനം ചെയ്തു.

സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം

ഒരു മഹാ രഹസ്യം

യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ഹൃദയസ്ഥാനത്ത് ഒരു മഹാ രഹസ്യമായി, പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള സർഗ്ഗാത്മക സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടൊപ്പം എല്ലാറ്റിനെയും ഒന്നിപ്പിക്കുന്ന സ്നേഹം.

ഒരു മനുഷ്യന്റെ ദർശനം. ഒരു ആദ്ധ്യാത്മിക ആത്മകഥ

പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

വിവർത്തനം: എം. കുര്യൻ

ഒരു ദൈവിക ആഘാതം എന്നെ ഉണർത്തുന്നു

ഒരു ദിവസം അഞ്ചാം ഗ്രേഡിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി എന്നെ സമീപിച്ച് തനിക്കു സുഖമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. പനിയുണ്ടോ എന്നറിയാൻ ഞാൻ നെറ്റിയിൽ കൈവെച്ചു നോക്കി. പനിയുണ്ട്. അവന്റെ നെറ്റിയിൽ ഒരു വ്രണം കണ്ടു. അതെന്താണെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. ബാലനറിയില്ല. വീട്ടിൽപോയി വിശ്രമിച്ചശേഷം ആശുപത്രിയിലെത്തി ഡോക്ടറെ കാണാൻ ഞാൻ ഉപദേശിച്ചു. ആ ബാലൻ ചിക്കൻപോക്സ് ബാധിച്ചു കിടപ്പിലായി. ഏതാനും ദിവസത്തേക്കു സ്കൂളിൽ വന്നില്ല. ബാലന്റെ നെറ്റി തടവി രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് ചിക്കൻപോക്സ് പിടിപെട്ടു. സാധാരണഗതിയിൽ ഇതൊരു ബാലരോഗമാണ്. ചെറുപ്പകാലത്ത് മയത്തിലൊന്നു ബാധിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് ജീവിതകാലത്തൊരിക്കലും അത് പിടികൂടപ്പെടുകയില്ലെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. എനിക്ക് ചെറുപ്പകാലത്ത് ഈ രോഗം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. തന്മൂലം രോഗത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രതിരോധ ശക്തി കിട്ടിയിരുന്നുമില്ല.

25-ാമത്തെ വയസ്സിൽ രോഗാക്രമണം മയത്തിലൊന്നു മായിരുന്നില്ല. വ്രണങ്ങൾക്കു ചെറിപ്പഴത്തിന്റെ വലുപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. ദേഹമാസകലം വ്രണം. ഭയങ്കരമായ വേദനയും. ദിവസംതോറും പുതിയ വ്രണങ്ങൾ പൊങ്ങി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. തലയിലും മുഖത്തും പുറത്തും നെഞ്ചത്തും ചന്തിയിലും എല്ലാം നിറയെ വ്രണങ്ങൾ. ഇവ കാരണം എനിക്ക് ഇരിക്കാനോ കിടക്കാനോ നിവർത്തിയില്ല. എന്നെ എന്റെ മുറിയിൽ അടച്ചിട്ടു. മുറിയുടെ വാതിൽ പൂട്ടിയിടണമെന്നും വെളിയിലിറങ്ങരുതെന്നും ആ വീട്ടിൽ പാർത്തിരുന്ന മി. ഡാനിയലും മി. രത്തിന സ്വാമിയും എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടു. വീട്ടിൽ മറ്റാർക്കും ഞാൻ രോഗം പകരാനനുവദിക്കാതെ കഴിയ്ക്കാനുള്ള മുൻകരു തലാണത്. ആരും എന്നെ കാണാൻ വന്നില്ല. വല്ലപ്പോഴും എന്തെങ്കിലും ഭക്ഷണം വാതിലിനടിയിലൂടെ അകത്തേക്കു തള്ളിവയ്ക്കും. കുറ്റവാളിക്കോ തടവുകാരനോ നൽകുന്ന രീതിയിൽ.

നിശിതമായ വേദനയായിരുന്നു. ഏകാന്തത അതിലേറെ ദുസ്സഹം. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് എന്നെ വന്നുകണ്ടാൽകൊള്ളാമെന്നുണ്ട്. അവരെ അതിൽനിന്നു വിലക്കി. അധികൃതരുടെ നടപടി മനസിലാക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. ദാഹിക്കുമ്പോൾ ചുടുള്ള എന്തെങ്കിലും ചോദിച്ചു വാങ്ങാൻ നിവർത്തിയില്ല. എനിക്ക് ദേഹം ശുചിയാക്കാനോ പല്ലും മുഖവും വൃത്തിയാക്കാനോ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇരിക്കാനോ കിടക്കാനോ നിവൃത്തിയില്ലാതെ ഞാൻ മുറിയിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നെ ദൈവം ഇത്രയേറെ വേദനയിലൂടെ കടത്തിവിടുന്നത് ശരിയല്ലെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. ഒരു വിശദീകരണം നൽകാൻ ഇയ്യോബിനേപ്പോലെ ദൈവത്തോടാവശ്യപ്പെടാൻ ഞാനും സന്നദ്ധനായി.

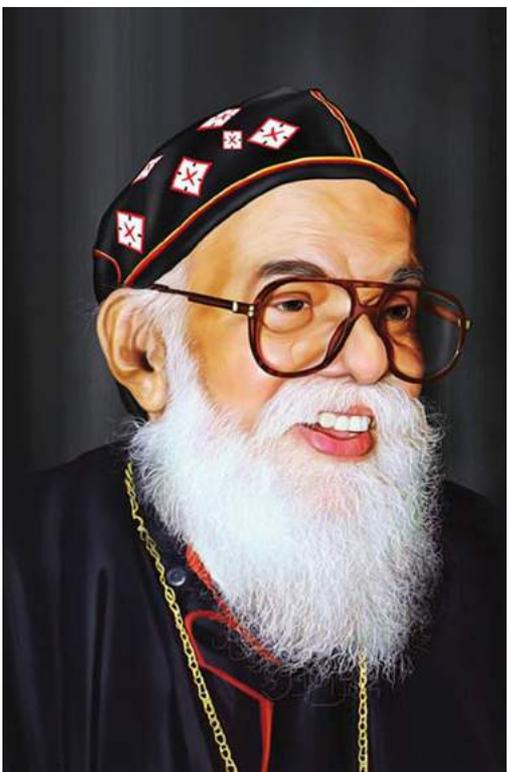
അതുതന്നെയാണ് അവസാനം ഞാൻ ചെയ്തതും. നാലാം ദിവസം എന്റെ വേദന രൂക്ഷമായ സമയത്തു ഞാൻ കടിച്ചുപിടിച്ച് എന്റെ കസേരയിൽ പോയി ഇരുന്നു. ചന്തി വല്ലാതെ വേദനിച്ചു. ഞാൻ പല്ല് ഇറുക്കി കടിച്ചു. നേരെമുറിയിൽ ഭിത്തിയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു വർണ്ണചിത്രം തുങ്ങുന്നുണ്ട് (സാൽമൽ വരച്ച 'ക്രിസ്തു ശിരസ്'). ഞാൻ സംവാദം തുടങ്ങി. ദൈവം നിഷ്ഠൂരനും ന്യായരഹിതനും സഹാനുഭൂതിയില്ലാത്തവനുമാണെന്നു ഞാൻ കുറ്റപ്പെടുത്തി. മനുഷ്യർ അർഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ കഷ്ടാനുഭവമാണവർക്കു നൽകുന്നത്. എന്റെ വേദന വരുത്തിവെച്ച വ്യഥയും മുറിയിലെ ഏകാന്തതയും കാരണം ഉച്ചത്തിലാണെന്റെ സംഭാഷണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ ചിത്രത്തെ നോക്കി ഞാൻ ഒരു പാടു ശകാരങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞു. എന്റെ പദങ്ങളുടെ പ്രവാഹം വർദ്ധിച്ചതോടെ എന്റെ പദധാരണിയുടെ കാർക്കശ്യവും എന്റെ താന്തോന്നിത്തവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അവസാനം, യാതൊരു വൈമനസ്യവും കൂടാതെ ഞാൻ വെച്ചുകാച്ചി (വളരെ ധിക്കാരമാണതെന്നു എനിക്കറിയാം): “ക്രൂശിൽ അങ്ങേയ്ക്കുണ്ടായ പീഡാനുഭവം ഞാനിപ്പോൾ കടന്നുപോകുന്ന ദുരിതങ്ങളുടെ അയൽപക്കത്തെങ്ങാൻ വരുന്നതാണോ?” എന്റെ പര്യഷപദപ്രവാഹത്തിന് അവിടെ ഒരു പൂർണ്ണവിരാമം ഇടേണ്ടിവന്നു. പറയാൻ അർഹതയുള്ളതിലേറെ ഞാൻ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞതായി എനിക്ക് തോന്നി. ഒരു പ്രശാന്തത കളിയാടി. തുടർന്നുണ്ടായ അനുഭവം വളരെ വേദനാജനകമാണ്. അവയെ സമർത്ഥമായി വർണ്ണിക്കാൻ വാക്കുകൾ കിട്ടുന്നില്ല.

വളരെ വ്യക്തമായി ഒരു ശബ്ദം എനിക്ക് കേൾക്കായി. എന്റെ ചെവിയിൽ എത്തിപ്പെട്ട ശബ്ദവിചികളെയോ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആഞ്ഞുതറച്ച അർത്ഥത്തെയോ ഏതെങ്കിലും ആധുനികോപകരണത്തിനു പിടിച്ചെടുക്കാൻ ആവുമായിരുന്നോ എന്നെന്നിരിക്കു സംശയമാണ്.

ആ വാക്കുകൾ ഞാൻ കേട്ടു. അവ എവിടെനിന്നു വന്നു എന്നെനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. ഇംഗ്ലീഷിലാണ് ഞാൻ ദൈവത്തോടു സംസാരിച്ചത്. മറുപടിയും ഇംഗ്ലീഷിലായിരുന്നു. സ്വരം ശാസനയുടേതോ കുറ്റാരോപണത്തിന്റേതോ ആയിരുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച്, സഹാനുഭൂതിയും സ്നേഹമസ്യണതയും മുറ്റിനിന്ന സ്വരം: “അതേ, എന്റെ മകനേ, അങ്ങനെയാണിരിക്കുന്നത്.”

അത്രമാത്രമാണു പറഞ്ഞത്. എന്നിരിക്കിലും അത് എന്റെ അവസ്ഥയിൽ സമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു പരിവർത്തനമുണ്ടാക്കി. എന്റെ വേദന ഓടിയൊളിച്ചു. വ്രണങ്ങൾ തുടരുന്നില്ലെങ്കിലും വേദനയ്ക്ക് എത്തിനോക്കാനാവാത്ത ഒരു ഉയർന്ന ആനന്ദത്തിന്റെ തലത്തിലേയ്ക്ക് എന്നെ എടുത്തുയർത്തിയ അനുഭവം. അവാച്യമായ ഭാരരാഹിത്യം ശരീരത്തിന് അനുഭവപ്പെട്ടു. ആഘാദത്തിന്റെ

ചിറകുകളിൽ ആരോ എന്നെ അയത്നലളിതമായി ആരോഹണം ചെയ്യിക്കുന്നതുപോലെ.

വിനീതമായ ആരാധനയിൽ ഞാൻ തലവണക്കി. നിരൂപാധികം ഞാൻ ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹകരങ്ങളിലേക്ക് എന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിച്ചു. ആഴമേറിയ പശ്ചാത്താപത്തോടെ ഞാൻ പറഞ്ഞു: “കർത്താവേ, നിന്റെ മുമ്പിൽ ഞാൻ എന്റെ തലനമിക്കുന്നു. എന്നെത്തന്നെ ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു. ഞാൻ അവിടുത്തെതാണ്. എന്റെ വിശ്വസിക്കുന്നതും മൗഢ്യങ്ങളും ആക്ഷേപവും ക്ഷമിച്ചാലും. എന്നെ എടുത്ത് അവിടുത്തെ ഹിതംപോലെ എന്നോടു ചെയ്താലും. വേണ്ടിവന്നാൽ എന്നെ തകർത്താലും. അവിടുത്തെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കാൻ കൃപയും വിവേകവും കരുത്തും എനിക്ക് കിട്ടിയാൽ മതി. പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.”

മുമ്പത്തെപ്പോലെ വ്രണങ്ങൾ അവിടെത്തന്നെയുണ്ട്. അത്ഭുതരോഗശാന്തി യൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. വേദന തിരികെവരാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ എന്റെ കരുത്ത് വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. വേദന അനായാസം ആഹ്ലാദത്തോടെ അനുഭവിക്കാൻ കഴിയുന്നു. ചിക്കൻപോക്സ് കരിയാൻ സാധാരണ സമയമെടുത്തു. പക്ഷേ ഞാൻ സമൂലം പരിവർത്തിതനായ വ്യക്തിയായിട്ടാണ് ആ രോഗത്തിൽ നിന്നു വെളിയിൽ വന്നത്. വളരെയധികം പേരുമായി എന്റെ അനുഭവം പങ്കിടാൻ എനിക്കായില്ല. പക്ഷേ ആ ദിവസങ്ങളിൽ എന്റെ സമർപ്പണം പല തവണ ഞാൻ ആവർത്തിച്ചു.

നസറേത്തിൽ നിന്ന് ജിമ്മയിലേക്ക്

ഏതാനും മാസങ്ങൾ മാത്രമേ (1947 നവംബർ മുതൽ 1948 ജൂൺ വരെ) ഞാൻ നസറേത്തിൽ തങ്ങിയുള്ളൂ. അടുത്ത വിദ്യാലയവർഷം ആരംഭിച്ചതോടെ ജിമ്മയിൽ ഒരു പുതിയ തസ്തിക ഏറ്റെടുക്കാൻ ഞാനൊരു ഗവൺമെന്റ് ട്രക്കിൽ യാത്രയായി. ആഡിസ് അബാബയിൽനിന്നു 300 കിലോമീറ്റർ തെക്കു പടിഞ്ഞാറു മാറി കാഹായിലെ കാപ്പിവനങ്ങളിലാണ് ജിമ്മ. പ്രായോഗിക കലകൾ സംബന്ധിച്ച യു. എൻ. ആർ. എ. സ്കൂൾ ആണ് എന്റെ പുതിയ താവളം. യു. എൻ. റിലീഫ് ആന്റ് റിഹാബിലിറ്റേഷൻ അസോസിയേഷന്റെ സഹായത്തോടെ 1947-ൽ സ്ഥാപിച്ച വിദ്യാലയം. മുസ്ലോളിനിയുടെ ആക്രമണകാലത്ത് (1935-41) അനാഥരായിത്തീർന്ന് അതിനുശേഷം തെരുവിൽ വളർന്ന യുവാക്കൾക്ക് സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസവും കലകളിലും ശില്പവേലകളിലും പരിശീലനവും നൽകുന്നതിന് സ്ഥാപിച്ച വിദ്യാലയം. ഫാസിസ്റ്റ് ഭരണത്തിലമർന്ന പ്രദേശങ്ങളുടെ പുനരധിവാസത്തിനു യുദ്ധാനന്തരം യു. എൻ. ആരംഭിച്ച സംവിധാനത്തിന്റെ ഭാഗമാണിത്. ആദ്യവർഷം ഒമ്പതു കനേഡിയൻ കുടുംബങ്ങൾ ചേർന്നാണ് ഈ പ്രോജക്ട് നടത്തിയത്. സ്കൂളും അധ്യാപകർക്കുള്ള ഫാമിലിക്കാർട്ടേഴ്സും ഉൾപ്പെട്ട വലിയ ക്യാമ്പസ് ഉന്നതമായ ഭിത്തികളാലും മുളളു കമ്പിവലിച്ച വേലികളാലും സംരക്ഷിച്ചു പോന്നു. അറുപതോളം വരുന്ന എത്യോപ്യൻ ബാലന്മാർ പലപ്പോഴും അക്രമവാസനകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ചിലർക്കു കുറ്റവാസനയുമുണ്ടായിരുന്നു.

ഒമ്പതു കനേഡിയൻ കുടുംബങ്ങളിൽ ഏഴെണ്ണം ആദ്യവർഷംതന്നെ വിട്ടുപോയി; കുട്ടികളുടെ അക്രമം നിമിത്തം. ദക്ഷിണേന്ത്യക്കാരനായ മി. ശർമ്മയ്ക്കായിരുന്നു ക്ലാസ്സും ജോലിയുടെ ചുമതല(അഞ്ചുഗ്രേഡുകളിൽ). അതേ സമയം കാനഡക്കാർ കൃഷിയിലും പ്രായോഗിക കലകളിലും പരിശീലനം നൽകി. മി. ശർമ്മയിൽ നിന്ന് ചാർജ്ജ് ഏറ്റെടുക്കാനാണു ഞാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. എന്നെ ഇന്ത്യയിൽ വച്ചു ജോലിക്കു തെരഞ്ഞെടുത്ത ഡോ. ആർ. എൻ. തോംസന്റെ സഹോദരനായ മി. ഹോവാർഡ് തോംസണായിരുന്നു സ്ഥാപനത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള ചുമതല. ഹോവാർഡ് മുൻ കനേഡിയൻ അശ്യാരൂഢ പോലീസിൽ ഉദ്യോഗം വഹിച്ചയാളാണ്. എന്നിരിക്കിലും വിദ്യാലയത്തിൽ അച്ചടക്കം പുലർത്തുന്നതിൽ അന്വേ പരാജയപ്പെട്ടു.

കുണ്ടും കുഴിയും നിറഞ്ഞ പാതകൾ താണ്ടി എട്ടുമണിക്കൂർ നേരത്തെ ക്ലേശകരമായ ട്രക്കുയാത്രയ്ക്കുശേഷം സ്കൂൾ കോമ്പൗണ്ടിൽ പ്രവേശിച്ച ഞാൻ ആദ്യമായി ദർശിച്ച രംഗം വളരെ നാടകീയമായിരുന്നു. ഡയറക്ടറുടെ രണ്ടുനിലവീടിന്റെ ബാൽക്കണിയിൽ മി. തോംസണും പത്നിയും നില്ക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീടിനു മുമ്പിൽ തടിച്ചുകൂടിയ വിദ്യാർത്ഥികൾ നേതാവിന്റെ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “താങ്കൾക്ക് തന്റേടം ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ ബാൽക്കണിയിൽനിന്നു താഴോട്ട് ഇറങ്ങി വരുക. ഞങ്ങൾ താങ്കളെ കൊന്നുകൊല്ലിച്ചു മുടും.” അവർ ഡയറക്ടറോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ രത്നച്ചു

രുക്കമാണിത്. അവരുടെ നോട്ടംപോലും ഭീതിജനകമായിരുന്നു. അവർ വാസ്തവത്തിൽ കാര്യം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെയോ സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ ഓർത്തു.

മധ്യവയസ്കനായ ഒരു എത്യോപ്യൻ മാനുവൽ, അരഡസനോളം ആളുകളാൽ അനുഗതനായി അടുത്തൊരു കെട്ടിടത്തിലെ ഓഫീസിൽ നിന്നു വെളിയിൽ വന്ന് വിദ്യാർത്ഥികളെ സമീപിച്ചു - കുറച്ചൊരു അധികാരഭാവത്തിൽത്തന്നെ. മി. കിരൂബൽ എന്ന പേരുള്ള എത്യോപ്യക്കാരനായ ഒരു റോമൻ കത്തോലിക്കനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ജെസിറ്റാകാൻ പഠിച്ചു, പില്ക്കാലത്ത് ആർമിയിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. യൂറോപ്യൻവേഷം. നന്നായി വസ്ത്രധാരണം ചെയ്തിരുന്നു. ജാക്കറ്റിനു മുകളിൽ ഒരു വെള്ളപ്പാൽ പുതച്ചിട്ടുണ്ട്. നന്നായി കത്രിച്ചു സൂക്ഷിച്ച താടി. അദ്ദേഹം പ്രൊവിൻഷ്യൽ എഡ്യൂക്കേഷന്റെ ഡയറക്ടറാണ്. കാഹാ പ്രവിശ്യയിലെ എല്ലാവിദ്യാലയങ്ങളുടെയും ഉത്തരവാദിത്വം അദ്ദേഹത്തിനായിരുന്നു. ആ കാമ്പസിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസം. ഓഫീസും കാമ്പസിനുള്ളിൽത്തന്നെ. കാനഡക്കാർ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ വീടുകളിലൊന്നിലാണ് അദ്ദേഹം പാർക്കുന്നത്.

അഹാരിക് ഭാഷയിൽ കിരൂബൽ ആജ്ഞാപിച്ചു: “ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഹോസ്റ്റലിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോവുക. അല്ലാത്തപക്ഷം ഞാൻ പോലീസിനെ വിളിക്കും”. വിദ്യാർത്ഥികൾ കിരൂബലുമായി വാഗ്വാദത്തിലേർപ്പെട്ടു. വാദഗതി എനിക്കു പിടികിട്ടിയില്ല. ഏതായാലും അവർ മുറുമുറുത്തുകൊണ്ട് പിരിഞ്ഞുപോയി. ഞാൻ എന്റെ പിന്നെപ്പ് വാനിൽനിന്ന് എന്റെ സാധനങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ട് മി. ശർമ്മയുടെ വസതിയിലേക്ക് നടന്നു. അതായിരുന്നു എനിക്കു താമസിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്.

ശർമ്മ പശ്ചാത്തല വിവരണം ഏതാണ്ടെല്ലാം എനിക്കു പറഞ്ഞുതന്നു. ഒരു സഹഭാരതീയനെ കണ്ടതിൽ അദ്ദേഹം സന്തുഷ്ടനായി. “അക്രമമെല്ലാം വെള്ളക്കാരായ അധ്യാപകർക്കെതിരായാണ്. എനിക്ക് കുട്ടികൾ ഒരു ശല്യവും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല” എന്നാണു ശർമ്മ പറഞ്ഞത്. “താങ്കൾക്കും അവരിൽനിന്നു ശല്യമൊന്നും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല.” എനിക്ക് ഉറപ്പുതരാതെന്നോണം ശർമ്മ പറഞ്ഞു. ശർമ്മ ബ്രാഹ്മണനും നല്ല പാചകക്കാരനുമായിരുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം താമസിച്ച രണ്ടു ദിവസവും അദ്ദേഹം രുചികരമായ സന്ധ്യഭക്ഷണം പാചകം ചെയ്തുതന്നു.

ശർമ്മ സ്ഥലംവിട്ടശേഷം കാനഡക്കാർ വിട്ടുപോയ വിസ്തൃതമായ ആ വീട്ടിൽ താമസത്തിനുവേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തു. ഞാൻ ഒരു പാചകക്കാരനെ ഏർപ്പെടുത്തി (ശർമ്മയ്ക്ക് അതാവശ്യമില്ലായിരുന്നു). ഞാൻ സ്കൂളിൽപോയി എന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളോടു സംസാരിച്ചു. അവർ കാര്യങ്ങൾ ആദരവോടെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേട്ടു. അക്രമത്തിന്റെയോ എതിർപ്പിന്റെയോ ലാഞ്ഛനപോലും കണ്ടില്ല. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പലരും എനേക്കാൾ പ്രായം കൂടിയവരാണ്. എനിക്ക് 26 വയസ്സേ ആയിരുന്നുള്ളൂ. അന്നു നാലുമണിക്കു ഞാൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ ചായ കഴിക്കാൻ എന്റെ വീട്ടിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. അധികംപേരും എത്തിച്ചേർന്നിരുന്നു. ഇരുന്നൂ ചായകുടിച്ചും വർത്തമാനം പറഞ്ഞും ഞങ്ങൾ കുറേസമയം സന്തോഷമായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. ആറുമണിയോടടുത്ത് അവർ പിരിഞ്ഞുപോയി.

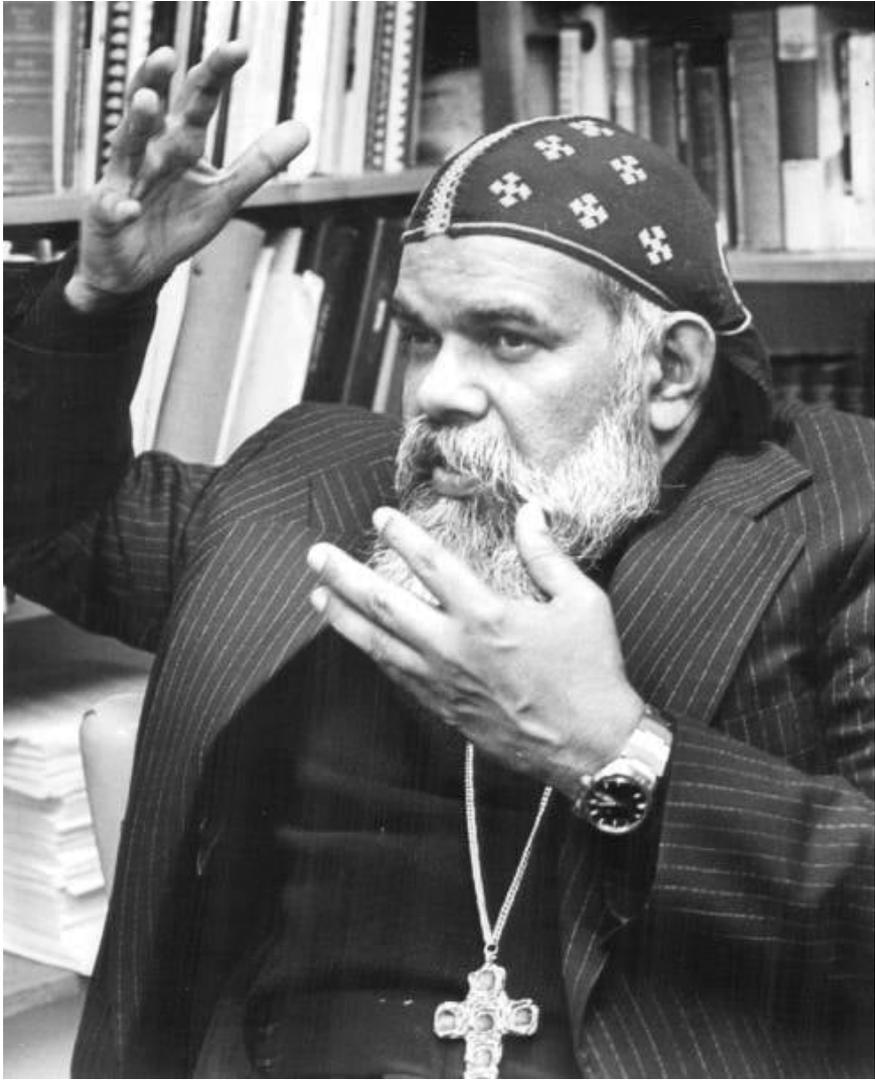
വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രതിനിധികളായി മൂന്നു പേർ തിരികെ വന്നു. അവരിൽ നേതാവായ ആൾ മര്യാദയോടുകൂടി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ഇന്നത്തെ ഈ സംഭവം ഞങ്ങളെ ഗാഢമായി സ്പർശിച്ചു. ഇതാദ്യമാണ് ഒരധ്യാപകൻ ഞങ്ങളെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നതും സൽക്കരിക്കുന്നതും. താങ്കൾ ഞങ്ങളെ മനുഷ്യരെപ്പോലെ പരിഗണിച്ചു, തദനുസരണം പെരുമാറി. കള്ളന്മാരോ കുറ്റവാളികളോ ആയിട്ടല്ല ഞങ്ങളോടടുത്തു. അത് വളരെ വലിയ വ്യത്യാസം ഞങ്ങളിലുണ്ടാക്കി. ഞങ്ങൾ മനുഷ്യവ്യക്തികളാണെന്ന് വീണ്ടും തോന്നിത്തുടങ്ങി.”

ആ പ്രസ്താവന എന്നെ സ്പർശിച്ചു. കണ്ണിൽ നീർകണങ്ങൾ പൊടിഞ്ഞു. ലളിതമായും അതേസമയം അന്തസ്സോടെയുമാണയാൾ സംസാരിച്ചത്. എന്റെ യുവമനസ്സിനെ അത് ഗാഢമായി സാധിപ്പിച്ചു.

ആലോചിക്കാതെ ഞാൻ പറഞ്ഞു: “എല്ലാ ദിവസവും നാലുമണിക്ക് ഇങ്ങോട്ടുവരൂ. എന്റെ വീട്ടിൽവന്നു ചായ കുടിക്കാം. അതിനുപുറമെ നമുക്ക് ദൈവത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാനും ബൈബിൾ ഒന്നിച്ചു പഠിക്കാനും കുറെ സമയം ചെലവിടാം.”

അങ്ങനെ ദിവസേന ബൈബിൾ പഠനപരിപാടി എന്റെ വീട്ടിൽ ആരംഭിച്ചു - തികച്ചും സ്വതന്ത്രമനസ്സോടെ അനൗപചാരികവും സൗഹൃദപൂർണ്ണവുമായ ഒരു പരിപാടി. പകുതിയിലേറെ കുട്ടികൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ ചെറുപ്പക്കാരുടെ കൂടെ ജീവിക്കുന്നതിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലും ഞാൻ എന്റെ സകല ഊർജ്ജവും വിനിയോഗിച്ചു. അവർ കേവലം സ്കൂൾ കുട്ടികളല്ല. 16-നും 27-നും മദ്ധ്യേ പ്രായമുള്ളവരാണ്. തെരുവിലാണവർ വളർന്നത്. ചെറിയ മോഷണവും മദ്യപാനവും പെട്ടെന്നുള്ള ലഹളകളും അവരുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. എന്റെ സഹപ്രവർത്തകർക്കിടയിലും പട്ടണത്തിലും അവർക്ക് ചീത്തപ്പേരാണുണ്ടായിരുന്നത്. അവരെ അമർത്താൻ അധികാരികൾ പോലീസിന്റെ സഹായം തേടി. ഫലമോ? കൊള്ളയുടെയും മദ്യത്തിന്റെയും ഒരുഭാഗം പോലീസുമായി പങ്കുവയ്ക്കേണ്ടിവന്നു. ഒരു അധ്യാപകൻ കൂടെയില്ലാതെ അവർക്കു ടൗണിൽപോകാൻ അനുവാദമില്ല. മുളളുകമ്പികളാൽ വലയിതമായ അടഞ്ഞ കോമ്പുണ്ടിനുള്ളിൽ അവർ വാസ്തവത്തിൽ തടവുകാർതന്നെ.

അടുത്ത സൗഹൃദം പുലർത്തുന്നത് അവിവേകമാണെന്നും ഞാൻ സൗമനസ്യം കാണിച്ച് സ്കൂളിലെ അച്ചടക്കം നശിപ്പിക്കുകയാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “അവർക്കു നന്നായി മനസിലാകുന്ന ഭാഷ വടിയുടേതു മാത്രം” കിരുബൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. വടിയുടെ ശക്തിയേക്കാൾ സ്നേഹപൂർവ്വമായ പ്രേരണയിലാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതെന്നും എന്റെ മാർഗം പരീക്ഷിച്ചുനോക്കാൻ എന്നെ അനുവദിക്കണമെന്നും ഞാൻ മര്യാദയോടെ പറഞ്ഞു. അഭിപ്രായവ്യത്യാസം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ സുഹൃത്തുക്കളായി പിരിഞ്ഞു; കുറഞ്ഞപക്ഷം അങ്ങനെയൊന്നു ഞാൻ ചിന്തിച്ചത്.

കഴുതപ്പുലിയുമായി മല്ലയുദ്ധം

ഒരുദിവസം ഞാൻ വിദ്യാർത്ഥികളെയുംകൂടി നാട്ടിൻപുറത്തേക്കു നടക്കാൻ പോയി. ഞങ്ങൾ 50 പേരോളമുണ്ട്. രണ്ടുവരിയായിട്ടാണു ഞങ്ങളുടെ യാത്ര. വളരെ ശിക്ഷണബോധവും അനുസരണശീലവും അവർ പ്രകടിപ്പിച്ചു. പെട്ടെന്ന് അവർ നിരയെല്ലാം തെറ്റിച്ച് ഒരു വയലിലേക്ക് പായുന്നതു കണ്ടു. നല്ല കാരണംകൂടാതെ അവർ ഓടിപ്പോകുകയില്ലെന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പാണ് (ഞാൻ ജിമ്മയിലെത്തി ഒരു മാസത്തിനകം കുറും വിശ്വസ്തതയുമുള്ള ഒരുസംഘം വിദ്യാർത്ഥികളെ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞു). ആ യാത്രാസംഘത്തിന്റെ ഏറ്റവും മുന്നിൽ ഞാനായിരുന്നു. തന്മൂലം എന്താണു സംഭവിച്ചതെന്ന് എനിക്കു പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലായില്ല. ഞാൻ തിരിഞ്ഞ് അവരുടെ പിന്നാലെ ഓടി. പക്ഷേ അവർക്കൊപ്പം എത്താനായില്ല. വയലിലെത്തിയതോടെ അവർ ഒരു വൃത്തത്തിൽ നിന്നു. ചിലരുടെ കൈയിൽ വലിയ കൽകഷണങ്ങളുണ്ട്. അവരുടെ നടുവിലായി ഒരുവലിയ കാട്ടുകഴുതപ്പുലിയും. അസാധാരണമാംവിധം രോഷം കുലനാണ് ആ മൃഗം. ചാടി ആക്രമിക്കാൻ തയ്യാറെടുത്തുനിൽക്കുന്നു. കഴുതപ്പുലികൾ ഉറങ്ങുന്ന ആളുകളെയും വളർത്തുമൃഗങ്ങളെയും മാത്രമേ ആക്രമിക്കാറുള്ളൂ. അങ്ങോട്ട് ആക്രമിക്കുമ്പോൾ അവ വന്യമായരീതിയിൽ വർത്തിക്കും. ഒരു വിദ്യാർത്ഥി മുർച്ചയുള്ള ഒരു കല്ലുകൊണ്ട് കഴുതപ്പുലിയെ എറിയുന്നതു ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. താഴത്തെ താടിയെല്ലു തകർന്നു. അതോടെ കുട്ടികൾക്കും വാശിയായി. ഏറിന്റെ ശരവർഷം! വേഗം അവർ കഴുതപ്പുലിയെ കീഴടക്കി. എവിടെനിന്നോ ഒരു കയർകൊണ്ടുവന്ന് അവർ ആ മൃഗത്തെ കെട്ടി. അതിനെ ഒരു കമ്പിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി (അതു ചത്തിരുന്നില്ല; നാലു വിദ്യാർത്ഥികൾ അതിനെ ചുമന്നുകൊണ്ടു ജിമ്മയുടെ തെരുവിലൂടെ വിജയഘോഷയാത്രയായി നീങ്ങി. എല്ലാവരും ദേശാഭിമാനദ്വേതകമായ ഗാനങ്ങൾ ആലപിച്ചു. ഇറ്റലിക്കാരായുള്ള സമരത്തിൽ എത്യോപ്യൻ പട്ടാളക്കാർ പാടിയ ദേശാഭിമാനമുണർത്തുന്ന പാട്ടാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ ആലപിച്ചത്. ഞങ്ങൾ കഴുതപ്പുലിയെ കൊണ്ടുപോയി എന്റെ വീട്ടുമുറ്റത്ത് ഒരു മരത്തിൽ കെട്ടിയിട്ടു. അതിനെ മരുന്നുപുരട്ടി സുഖപ്പെടുത്തിയശേഷം വളർത്താനായിരുന്നു ഉദ്ദേശ്യം. പക്ഷേ ആരോ എന്റെ അനുവാദം ചോദിക്കാതെ അതിനെ വെടിവച്ചുകൊന്നു. അന്നവിടെ കിരുബലിനു മാത്രമേ കൈത്തോക്കുള്ളൂ. കഴുതപ്പുലിയുടെ തോൽ ഞാൻ ജിമ്മയിൽ നിന്നു പോകുന്നതുവരെ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം അതു സംഭവിച്ചു. ഞാൻ ജിമ്മയിലെത്തി ഏതാനും മാസം കഴിഞ്ഞാണ്. രണ്ടു കമ്പിളിപ്പുതപ്പുകൾ മോഷണംപോയി. കുറ്റവാളികളെ പിടി കൂടി കർശനമായി ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് മി. കിരുബൽ പ്രസ്താവിച്ചു. പക്ഷേ അയാളുടെ രീതിയിൽ മോഷ്ടാക്കളെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മുഴുവൻ വിദ്യാർത്ഥികളെയും ശിക്ഷിക്കണമെന്ന് അയാൾ തീരുമാനിച്ചു. മോഷ്ടാക്കളാ രാണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കാമെന്നും പിടികൂടിയാൽ കിരുബലിനെ ഏൽപ്പിക്കാമെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. ക്ലാസ്സുകളുടെ ചാർജ്ജ് എനിക്കൊക്കയാൽ ശിക്ഷ നടത്താൻ എന്നെ അനുവദിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. പ്രവിശ്യയുടെ മൊത്തം ചുമതല തന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമാണെന്നും തനിക്ക് ഉചിതമായി തോന്നുന്ന രീതിയിൽ താൻ കുറ്റവാളികളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുമെന്നും കിരുബൽ ശഠിച്ചു. കരുണകാണിക്കണമെന്നും അതികർക്കശമായി ശിക്ഷിക്കരുതെന്നും ഞാൻ കിരുബലിനോട് അപേക്ഷിച്ചു. അവരെ എന്തുചെയ്യണമെന്നു തനിക്കറിയാമെന്നായിരുന്നു കിരുബലിന്റെ മറുപടി.

കിരുബലുമായി അഭിപ്രായവ്യത്യാസം

യു. എൻ. അസോസ്യേഷനിൽ നിന്നു സുലഭമായി ലഭിച്ചുപോന്ന കമ്പിളിപ്പുതപ്പുകളിൽ ചിലതു കുട്ടികൾ മോഷ്ടിക്കുക പതിവായിരുന്നു. രണ്ടു പുതപ്പുവിറ്റാൽ അരഡസൻപേർക്കു നല്ലൊരു മദ്യസൽക്കാരത്തിനു വേണ്ട കാശു കിട്ടും. ഈ പ്രക്രിയ കുറെക്കാലമായി നടന്നുപോരുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും രണ്ടു പുതപ്പുകൊടുത്തിരുന്നത് ഇപ്പോൾ പലർക്കും ഓരോന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ചിലർക്ക് ഒന്നുമില്ല.

അന്നു സ്കൂളിൽ 56 വിദ്യാർത്ഥികളാണുണ്ടായിരുന്നതെന്നാണ് എന്റെ ഓർമ്മ. ഞാൻ അവരെയെല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി, മോഷണത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റും അവരോടു സംസാരിച്ചു. സാമ്പാരികവും മതപരവുമായ പശ്ചാത്തലം ഞാൻ വ്യക്തമാക്കി. ശ്രോതാക്കൾ വികാരഭരിതരായതുപോലെ തോന്നി.

“നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആരാണിതു ചെയ്തതെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം. എനി

ക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതു ചെയ്തവർ മുന്നോട്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ കുറ്റം ഈ അസംബ്ലിയുടെ മുമ്പാകെ ഏറ്റുപറയണമെന്നു ഞാനഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു”.

അവർ പരസ്പരം നോക്കി. പക്ഷേ ആരും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ഞാനവർക്കു ചിന്തിക്കാൻ സമയം കൊടുത്തു. അവർ പരസ്പരം സംസാരിച്ചു. അവരിൽ പലരും ഒരു പ്രത്യേക ദിശയിൽ രഹസ്യമായി ദൃഷ്ടികളെ പായിക്കുന്നതായി എനിക്കു നേരിയ സംശയം തോന്നി. എങ്കിലും ആരും കുറ്റം ഏറ്റുപറഞ്ഞില്ല.

ഞാൻ ഒരു ചെറിയ പെട്ടിയും 56 കഷണം കടലാസും കൊണ്ടുവന്നു. ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിക്കും ഓരോ കടലാസു കഷണം കൊടുത്തിട്ട് പുതപ്പു മോഷ്ടിച്ചതായി അവർ സംശയിക്കുന്ന രണ്ടു പേരുകൾ കടലാസിൽ എഴുതാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ ഒപ്പിടേണ്ട. അവർ അപ്രകാരം രണ്ടു പേരുകൾ എഴുതി, കടലാസുകഷണം പെട്ടിയിലിട്ടു.

ഞാൻ കടലാസുകഷണങ്ങൾ പുറത്തെടുത്തു, ഇനം തിരിച്ചു. വിചിത്രമെന്നു പറയട്ടെ. 54 ഷീറ്റിലും ഒരേ രണ്ടു ആളുകളുടെ പേരുകൾ. രണ്ടു കടലാസിൽ മാത്രം രണ്ടു വിഭിന്ന നാമങ്ങൾ(അവ മോഷ്ടാക്കൾ തന്നെ എഴുതിയതാവണം). ആ രണ്ടു പേരും ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനു മുമ്പ് എന്നെ വീട്ടിൽവന്നു കാണണമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു.

അവർ കൃത്യസമയത്തുതന്നെ വന്നു. ഇരുവരും കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“എന്തിനാണിതു ചെയ്തത്?” വാത്സല്യപൂർവ്വം ഞാൻ തിരക്കി. ‘നിങ്ങളിതു ചെയ്തോ’ എന്നു ചോദിക്കേണ്ട കാര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മറുപടി സത്യസന്ധമാക്കാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു.

“എന്തിനെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ, സാർ. മോഷ്ടിക്കാനുള്ള പ്രേരണ ഉണ്ടായാൽ പിന്നെ ഞങ്ങൾ നിസ്സഹായരാണ്. മോഷണത്തിനു ഞങ്ങൾ ഹേമിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെയാണ്.”

എനിക്കവരോടു സഹതാപം തോന്നി. ബാല്യത്തിൽ കരഗതമാകുന്ന ഈ ശീലങ്ങൾ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നതോടെ ഹേമമായി മാറുകയാണ്. അവരെ ശിക്ഷിക്കാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ലായിരുന്നു. എനിക്കവരെ ആശ്ലേഷിച്ചാൽകൊള്ളാമെന്നു തോന്നി. എന്നിരിക്കിലും കർശനമായ നിലയെടുക്കാൻ ഞാൻ പാടുപെട്ടു. അവർ ചെയ്തതു തെറ്റാണെന്നും അവർ സ്കൂളിനോടും സഹപാഠികളോടും മാത്രമല്ല തങ്ങളോടുതന്നെയും തെറ്റുചെയ്തുവെന്നും ഞാൻ ഗൗരവസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. ഞാൻ അവരോടൊന്നിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ ക്ഷമയ്ക്കുവേണ്ടി യാചന നടത്തി.

“മറ്റുള്ളവരെ പ്രതി നിങ്ങളെ ശിക്ഷിച്ചേ മതിയാവൂ. എന്തു ശിക്ഷയാണ് നൽകേണ്ടതെന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ പറയൂ.”

“സർ, അവിടുത്തേയ്ക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള ശിക്ഷ തന്നാലും. അതു ഞങ്ങൾ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കും. ദയവുചെയ്തു ഞങ്ങളെ മി. കിരുബലിന്റെ കയ്യിൽ ഏൽപ്പിക്കരുതേ.”

“അതു കൂടാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അദ്ധ്യാപകനാണെങ്കിലും നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കാനുള്ള അവകാശം തനിക്കാണെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. എനിക്കതു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. പക്ഷേ, നിങ്ങളെ കിരുബലിന്റെ അടുക്കൽ ഏല്പിച്ചേ മതിയാവൂ. ദയ കാണിക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയാം. പക്ഷേ വാഗ്ദാനം ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ല.”

കിരുബലിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ ആ മനുഷ്യൻ ഹ്രസ്വമായി ഇത്ര മാത്രം പറഞ്ഞു: “അവരെ ഇവിടെ ഏല്പിച്ചേക്കൂ. എന്തുചെയ്യണമെന്ന് എനിക്കറിയാം. അതു താങ്കളുടെ ജോലിയേയല്ല.”

അയാളുടെ ജോലി അയാൾക്കറിയാം. അയാൾ ചെയ്തതു കണ്ടപ്പോൾ എനിക്കു ദുഃഖവും ക്ലേശവും തോന്നി. പക്ഷേ എനിക്കൊന്നുംതന്നെ ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. കോമ്പൗണ്ടിൽ രണ്ടു കാവൽപ്പുരകൾ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. മൂന്നടി നീളം, മൂന്നടി വീതി, ആറടി ഉയരംവരും അതിന്. മുകളിലായി രണ്ടടി ഉയരമുള്ള ഒരു മട്ടച്ചുമരും. കുറ്റക്കാരായ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഓരോരുത്തരെ ഓരോ കാവൽപ്പുരക്കകത്താക്കി വെളിയിൽ നിന്നു വാതിൽ പൂട്ടി. മി. കിരുബൽ വിടുതൽ ചെയ്യുവാൻ തീരുമാനിക്കുന്നതുവരെ അവർ പെട്ടിക്കെത്തുകഴിയണം. ഏതു മാനദണ്ഡം വച്ചുനോക്കിയാലും മനുഷ്യത്വഹീനമായ ശിക്ഷയായിരുന്നു അത്. മലമുത്രവിസർജ്ജനത്തിനു പോലും സ്ഥലമില്ല. ഇരിക്കാൻവയ്തു, കിടക്കാൻ വയ്തു. ആ നിലയിൽ അവർ രണ്ടു ദിവസം അതിനുള്ളിൽ

കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഞാൻ കോപാക്രാന്തനായി. പക്ഷേ എനിക്കൊന്നും ചെയ്യാനായില്ല. വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്നോടൊപ്പം നിന്നു. കനേഡിയൻ ഡയറക്ടർ തോംസൺ കുറെ മുമ്പുതന്നെ മാറിപ്പോയിരുന്നു. പകരം വന്ന ഡയറക്ടർ (ഒരു നോർവേക്കാരൻ) സഹാനുഭൂതി പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

അദ്ധ്യാപകരും എനോടുകൂടെ ചേർന്നുനിന്നു. എന്റെ വീട്ടിലെ ബൈബിൾ ക്ലാസ് പതിവുപോലെ തുടർന്നു. ഒരു ദിവസം ക്ലാസിൽ സംബന്ധിക്കാൻ മിസ്സിസ് കിരുബൽ അനുവാദം ചോദിച്ചപ്പോൾ എനിക്കെന്തോ പത്തികേടുതോന്നാതിരുന്നില്ല.

അതിനുശേഷം ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആഡിസ് അബാബയിലെ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രികാര്യാലയത്തിൽ നിന്ന് എനിക്കൊരു മെമ്മോ കിട്ടി-ഞങ്ങളുടെ സ്കൂളിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരു കാര്യത്തിനും അദ്ധ്യാപകരുടെ ഭവനത്തിൽ പോയിക്കൂടാ എന്നു നിഷ്കർഷിക്കുന്നതായിരുന്നു മെമ്മോ. വിദ്യാർത്ഥികളെ എന്റെ വീട്ടിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനോ അവരെ മതകാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനോ എനിക്ക് അവകാശമില്ലെന്നും അതിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരുന്നു. ഇതിനു പുറമെ മി. കിരുബൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അടുക്കലേത്തി, എന്റെ വീട്ടിൽ പോയിക്കൂടെന്നു വിലക്കുകയും ചെയ്തു.

വിദ്യാർത്ഥികൾ വന്നു പറയുന്നതുവരെ ഈ വിവരം ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കിരുബൽ സംസാരിച്ച ദിവസം ഒരുസംഘം വിദ്യാർത്ഥികൾ സാധാരണപോലെ എന്റെ വീട്ടിലേത്തി. ഞങ്ങൾ ചായ കുടിച്ചു. ബൈബിൾ ക്ലാസ് നടത്തി. അനന്തരം വിലക്കിന്റെ വിവരം അവരെന്നെ ധരിപ്പിച്ചു. ആജ്ഞ ധിക്കരിക്കാൻ അവർ തയ്യാറായിരുന്നു. വിലക്കു ധിക്കരിച്ചുകൂടെന്നു ഞാൻ അവരെ ഉപദേശിച്ചു. സംഭവമെന്താണെന്ന് അധികൃതരോടു തിരക്കാമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. പിറ്റേന്നു ഞാൻ മി. കിരുബലിന്റെ ഓഫീസിൽ ചെന്നു. കിരുബലിന്റെ ഓഫീസിലെ ഗുമസ്തന്മാർ എന്നെ പരസ്യമായി ആക്ഷേപിച്ചതുകണ്ടു ഞാൻ വിസ്മയാധീനനായി.

“നി ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു വന്നു ഞങ്ങളുടെ ചെലവിൽ തിന്നുതടിച്ചു” - ഇത്തരത്തിലുള്ള പദപ്രയോഗങ്ങൾ. എത്രോപ്യക്കാരായ ഈ സ്റ്റാഫ്ഗംഗങ്ങൾ മുമ്പ് എന്നോട് വളരെ സൗഹൃദത്തോടെ വർത്തിച്ചിരുന്നവരാണ്. എന്തൊരു മാറ്റം! എനിക്ക് മി. കിരുബലിനോട് സംസാരിക്കണമായിരുന്നു. പക്ഷേ കിരുബൽ ആഡിസ് അബാബയ്ക്കു പോയിയെന്ന മറുപടിയാണെന്നിരിക്കു ലഭിച്ചത്.

ഞാൻ വീട്ടിലേത്തി വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി കാര്യാലയത്തിൽ നിന്നു കിട്ടിയ മെമ്മോയ്ക്ക് കർശനസ്വരത്തിലുള്ള ഒരു മറുപടി തയ്യാറാക്കി.

പരീക്ഷണത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും കാലഘട്ടം

ജിമ്മ ടൗണിലെ അന്തരീക്ഷം മുഴുവൻ മാറിയിരുന്നതായി ഞാൻ ക്ഷണേന മനസ്സിലാക്കി. കോമ്പൗണ്ടിനു വെളിയിലും എത്രോപ്യക്കാരെല്ലാം എനിക്കെതിരായി. ജിമ്മയിലെ തെരുവുകളിലൂടെ ഞാൻ നടന്നുപോകുമ്പോൾ ആളുകൾ എന്റെ നേർക്കു വിരൽചൂണ്ടി പരസ്പരം സംസാരിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. അവർ എന്നെ പരിഹസിക്കുന്നതായി എനിക്കു തോന്നി. എന്റെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കിടയിൽ പോലും പഴയ സൗഹൃദം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സംശയത്തിന്റെ

മുട്ടുപടം സമൂഹത്തെ ആവരണം ചെയ്തതുപോലെ. ചില വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്റെ ദൃഷ്ടിപഥത്തിൽനിന്ന് ഒളിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. സീനിയർ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ചിലർ എന്നോട് അടുപ്പം പുലർത്തി. എന്നെപ്പറ്റി ആരോ പട്ടണം മുഴുവൻ കഥകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതായി അവർ എന്നെ ധരിപ്പിച്ചു. കഥകൾ എന്താണെന്ന് അവർ വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല. അതറിയാൻ ഏതാനും മാസങ്ങൾ വേണ്ടിവന്നു.

ഞാൻ രാത്രിയോ പകലോ വീടിനു വെളിയിൽ പോകുമ്പോൾ ആരോ എന്നെ പിന്തുടരുന്നതാണ് എനിക്കു തോന്നി. ഒരുദിവസം ഏതാനും സീനിയർ വിദ്യാർത്ഥികൾ പറഞ്ഞു: “സാറിന്റെ വീട്ടിൽ വരുന്നതിൽനിന്നു മാത്രമേ വിലക്കിയിട്ടുള്ളൂ. ക്യാമ്പസിൽ നടക്കാൻ പോകുന്നതിനു വിലക്കേർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലല്ലോ. നമുക്ക് ആ കുന്നിൻ മുകളിൽ മരങ്ങൾക്കിടയിൽ പോയിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാം”.

നിലാവുള്ള രാത്രിയായിരുന്നു അന്ന്. വലിയ തണുപ്പില്ല. ഞങ്ങൾ വെളിയിൽ പോയി മരങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു വെളിമ്പ്രദേശത്ത് ഇരുന്നു. ഞങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതിനിടയിൽ മരക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ ഒരു ചലനം കേട്ടതുപോലെ തോന്നി. ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ ഒരു വെളുത്ത കോട്ടിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ ദൃഷ്ടിയിൽപെട്ടു. എന്റെ കൂടെവന്ന അരഡസൻ കുട്ടികളോട് ഞാൻ പറഞ്ഞു: “എത്രയും പെട്ടെന്ന് നീങ്ങൾ നല്ല സമർത്ഥരാണെന്നായിരുന്നു ഞാൻ കരുതിയത്. നിലാവുള്ള ഒരു രാത്രിയിൽ ആരുടെയെങ്കിലും മേൽ ചാരവൃത്തി നടത്താൻ നിങ്ങളിലൊരുവൻ വെളുത്ത കോട്ട് ധരിക്കുമെന്ന് ഞാനോർത്തില്ല”. അഹാരിക് ഭാഷയിലാണു ഞാനിത് പറഞ്ഞത്. മരക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ പാത്തു നിന്ന ആൾ കേൾക്കത്തക്കവണ്ണം ഉച്ചസ്വരത്തിലും. പെട്ടെന്ന് കുറ്റിമരങ്ങൾ വല്ലാതെ ഇളകി ആടിയുലഞ്ഞു. വെള്ള കോട്ടു ധരിച്ച ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ഞങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാതിരിക്കാൻ ഓടിപ്പോകുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ഞങ്ങൾ ചിരിച്ചു.

ദിവസങ്ങൾ കഴിയുന്നോടും ആരോ എന്നെ രഹസ്യമായി വീക്ഷിക്കുകയും പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന ബോധം വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പലഭാഗത്തു നിന്നും പീഡനത്തിന്റെ പീരങ്കി എന്റെ നേർക്കു തിരിച്ചുവെച്ചതുപോലെ. ആളുകൾ എന്നോടു സംസാരിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ എനിക്കു വേദനിക്കും. ആളുകൾ എന്നെ ദോഷിക്കുകയോ പരിഹസിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോഴാണത്. അവർ എന്നെ നിന്ദിക്കുകയും വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.

ഞാൻ ജിമ്മ വിടുന്നതിന് മുമ്പുള്ള ഏതാനും ആഴ്ചകൾ നരക സദൃശമായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ എന്റെ അമ്മ രോഗിണിയായിത്തീർന്നപ്പോഴത്തെ ദുരിതാവസ്ഥതന്നെ. പക്ഷേ ഒരു വ്യത്യസ്തം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ആദ്ധ്യാത്മികമായി എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും സമൃദ്ധമായ അനുഭവങ്ങളുടെ കാലഘട്ടമാണിത്. പീഡനത്തിന്റെ മധ്യത്തിലും എനിക്ക് ആന്തരികമായി ആഹ്ലാദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾക്ക് പുതിയ അർത്ഥം കൈവന്നു: “മനുഷ്യർ എന്നെപ്രതി നിങ്ങളെ നിന്ദിക്കുകയും പീഡിപ്പിക്കുകയും സത്യ വിരുദ്ധമായ സർവ്വവിധ ദുഷണങ്ങളും പറയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ആനന്ദിക്കുക, ആഹ്ലാദിക്കുക, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതായിരിക്കും”.

യേശു മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലെ എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലത്തെപ്പറ്റിയല്ല പറയുന്നതെന്ന് എനിക്ക് വ്യക്തമായിരുന്നു-പ്രതിഫലം ഇവിടെ ഇപ്പോൾതന്നെ അനുഭവവേദ്യമാകണം. ആന്തരികമായി ഞാൻ സന്തുഷ്ടനായിരുന്നു. ഒരേ സമയത്തു മണിക്കൂറുകളോളം പ്രാർത്ഥിക്കാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞു. കഷ്ടാനുഭവമധ്യത്തിൽ ആഹ്ലാദിക്കാൻ കഴിയുകയെന്ന നിഗൂഢത അനുഭവവേദ്യമാക്കാൻ അർഹത നൽകിയതിന് ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. സ്വാഭാവികവും ഉന്മേഷദായകവും ജീവദായകവുമായ ആനന്ദം അതു നൽകി. നസറേത്തിലെ എന്റെ മുറിയിൽ വച്ച് ഏതാനും മാസം മുമ്പു മാത്രം നടന്നതായ സംഭവംപോലെ ഇതും എന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിന്റെ സജീവാംശമായി മാറി. നസറേത്തിലെ പേടിസ്വപ്നവും യേശുവുമായുണ്ടായ ശുദ്ധീകരണക്ഷമമായ അഭിമുഖീകരണവും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ജിമ്മയിലെ ആഹ്ലാദം സാധ്യമാകുമായിരുന്നോ എന്നു സംശയമാണ്. എന്തൊക്കെയായാലും ആ ആഴ്ചകളിൽ ഒരുവശത്ത് പരിഹാസവും പീഡനവും അസ്വസ്ഥതയും ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന ഹൃദയവ്യഥയുടെ ആഴം ഞാൻ കണ്ടു. അതേസമയം മറുവശത്ത് ആ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെ നടുക്കയത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും പ്രാർത്ഥനായാമങ്ങളിൽ, ആദ്ധ്യാത്മികാനന്ദത്തിന്റെ തിരത്തള്ളലും എനിക്ക് അനുഭവവേദ്യമായി.

ആഡിസ്അബാബയ്ക്ക് അയച്ച പരുഷമായ എന്റെ പ്രതിഷേധകത്തിനുള്ള മറുപടി എത്തിച്ചേരാൻ വൈകി. അതൊരു ഹ്രസ്വമായ ടെലിഗ്രാം മട്ടിലായിരുന്നു. “താങ്കൾ സാധനങ്ങളൊക്കെ പായ്ക്കു ചെയ്ത് ആഡിസ് അബാബയിൽ എത്തുക.” ഒരാഴ്ചകഴിഞ്ഞ് ഞാൻ ആഡിസ്അബാബയിലെത്തി. ഇന്ത്യയിലേക്കു വിമാനം കയറാൻ തയ്യാറായിട്ടാണ് എന്റെ വരവ്.

ആഡിസ്അബാബയിൽ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി കാര്യാലയത്തിൽ ഡയറക്ടർ ജനറൽ മി. അകാലേവർക്ക് ഹാബ്‌ടേവോൾഡിന്റെ ഓഫീസിൽ ഞാൻ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തു. എനിക്കു കിട്ടിയ ടെലിഗ്രാം ഞാൻ പ്രൈവറ്റ് സെക്രട്ടറിയെ (ഒരു ഗോവാക്കാരൻ) കാണിച്ചു. അയാൾ വിസ്മയാധീനനായി. ആ ടെലിഗ്രാം ആരയച്ചതാണെന്ന് അയാൾക്കു പിടികിട്ടിയില്ല. തെരക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു.

മുപ്പതിലേറെ ദിവസങ്ങൾ ഞാൻ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി കാര്യാലയത്തിൽ പോയി സന്ദർശകമുറിയിൽ കാത്തുനിന്നു. എന്നെ എന്തിനു വിളിച്ചുവരുത്തിയെന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരുദിവസം ഡെപ്യൂട്ടി ഡയറക്ടർ ജനറൽ മി. എഫ്രയിം ബോദ എന്റെ ഫയലുകൾ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അതിലെ അനീതി ശ്രദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ ചീഫുമായി സംഘർഷത്തിൽ കഴിയുന്ന സമയമാണ്. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം എന്നെ ഡയറക്ടർ ജനറലിന്റെ മുന്മിലേക്കു വലിച്ചിഴച്ചു. “ഈ മനുഷ്യനെ എന്തിനാണിവിടെ വിളിച്ചുവരുത്തിയതെന്നു പറയാമോ? മൂന്നാഴ്ചയിലേറെയായി അയാൾ ഇവിടെ കാത്തുകിടക്കുന്നു. ഇപ്പോഴും അയാൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, എന്തിനാണെന്ന്.”

മി. അകാലേവർക്ക് കസേരയിൽനിന്ന് എഴുന്നേൽക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ മി. എഫ്രയിമിനോടു പറഞ്ഞു: “എനിക്കയാളുടെ മുഖം കാണുകയേ വേണ്ട. അയാളെ ഇവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോകൂ”.

വ്യക്തിപരമായി എന്നെ പരിഹസിക്കുന്ന പ്രസ്താവനയാണത്. മി. എഫ്രയിമി എന്നെ അയാളുടെ ഓഫീസിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. അയാൾ നീരസദ്വേതകമായി തലമുടി കശക്കി: “ഈ നശിച്ച സ്ഥലത്ത് ഇനി എനിക്ക് ജോലിനോക്കണമെന്നില്ല, രാജിവച്ചാൽ മതി.” അല്പം ശാന്തനായശേഷം അദ്ദേഹം തുടർന്നു: “നിരാശനാകരുത്. ചക്രവർത്തിക്ക് അപ്പീൽ കൊടുക്കൂ.”

എത്രയും പെട്ടെന്ന് അസോസിയേഷൻ എന്റെ കാര്യം അധികൃതരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമം തുടങ്ങിയിരുന്നു. അവർ ഒരു പ്രത്യേക യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി, എന്നെ പ്രസംഗിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു. എന്റെ കാര്യത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച താല്പര്യത്തിന് ഞാൻ എന്റെ നാട്ടുകാരോടു നന്ദിപറഞ്ഞു. കേസിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം ഞാൻ അവരെ ധരിപ്പിച്ചു. ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടിയാണു ഞാനിതു സഹിക്കുന്നതെന്നും അവർ എന്റെ കാര്യത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടതില്ലെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ചക്രവർത്തിക്ക് അപ്പീൽ കൊടുക്കുക മാത്രമാണ് ഇനിയും കരണീയം. വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രികാര്യാലയത്തിലെ ഉപദേഷ്ടാവും കാമ്പസുകാരനുമായ ആർ. എൻ. തോംസൺ ഞാൻ കണ്ടു. അദ്ദേഹം സഹതാപം പ്രകടിപ്പിച്ചു. സ്വാധീനശക്തിയുള്ള തോംസൺ എന്റെ പേരിലുള്ള ആരോപണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു (അന്നദ്ദേഹം അവ എന്നോടു പറഞ്ഞില്ല). പിന്നീടുമാത്രമാണ് മൂന്ന് ആരോപണങ്ങൾ എന്റെ പേരിൽ ഉള്ളതായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത്. അവ:

1. ഞാൻ എത്രയും പെട്ടെന്ന് ചക്രവർത്തിയെയും അധികേഷിപ്പിച്ചു.
2. അധ്യാപകനെന്ന നിലയിലുള്ള എന്റെ പദവി, എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഗവൺമെന്റുമായുള്ള എന്റെ കരാറിനു വിരുദ്ധമായി ഞാൻ മതപ്രചരണത്തിനും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മതംമാറ്റത്തിനും ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുന്നു.
3. വിദ്യാർത്ഥികളെ ഞാൻ എന്റെ വീട്ടിലേക്കു ക്ഷണിച്ചതിന്റെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യം സ്വവർഗ്ഗഭാഗമാണ്.

“അനാശാസ്യനായ വിദേശിയൻ” എന്ന മുദ്രകുത്തി എന്നെ ഇന്ത്യയിലേക്കു മടക്കി അയക്കാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നും, ഈ വിവരം ഇന്ത്യാഗവൺമെന്റിനെ എഴുതി അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും തോംസൺ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ബോംബെയിലേക്കുള്ള എന്റെ വിമാനടിക്കറ്റ് വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. ഏതു സമയത്തും എന്നെ പറഞ്ഞയക്കാം.

ഹെയ്ലി സെലാസി ചക്രവർത്തിക്ക് ഒരു പരാതി തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ തോംസൺ എന്നെ സഹായിച്ചു. ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രൈവറ്റ് സെക്രട്ടറി മി.

ടെഫ്രാവർക്കിനെ തോംസൺ നേരിട്ട് അത് ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർ ജനറൽ മി. അകാലേവർക്കിന്റെ ഒരറ്റമിത്രമായിരുന്നു ടെഫ്രാവർക്ക് എന്നതിനാൽ എന്റെ പരാതി ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കൽ എത്തുമെന്ന് എനിക്ക് പ്രതീക്ഷയില്ലായിരുന്നു. തന്മൂലം ഇന്ത്യയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകാൻ ഞാൻ തയ്യാറെടുത്തു.

അടുത്ത ദിവസം നാടകീയമായ ഒരു സംഭവവികാസമുണ്ടായി. മി. അകാലേവർക്കിന്റെ ഗോവാക്കാരനായ സെക്രട്ടറിവന് എനോടു പറഞ്ഞു, ഉടൻ തന്നെ ഡയറക്ടർ ജനറലിനെ കാണണമെന്ന്. പിരിച്ചുവിടൽ ഉത്തരവു പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ഓഫീസിലേക്കു ചെന്നു. ഒരു ദിഭാഷി സമീപമുണ്ട്. അകാലേവർക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കില്ല.

“താൻ ആരാണ്?” അയാൾ പറയുക സ്വരത്തിൽ ആരാഞ്ഞു. ഇംഗ്ലീഷിലാണു ഞാൻ മറുപടി പറയേണ്ടത്. എന്നാൽ തെറ്റുകളുള്ള എന്റെ അംഹാരികിൽ മറുപടി പറയാൻ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു.

“ഞാൻ പോൾ വറുഗീസ്. വിനീതനായ ഒരു ഇന്ത്യൻ അദ്ധ്യാപകൻ. നിങ്ങളുടെ മന്ത്രികാര്യലയത്തിന്റെ നിയോഗാനുസരണം ഇതുവരെ ജിമ്മയിൽ ജോലിനോക്കി. താങ്കൾ അയച്ച ടെലിഗ്രാം അനുസരിച്ച് ഞാൻ ആഡിസ്അബാബയിലെത്തി. 35 ദിവസമായി ഞാൻ ഇവിടെ കറങ്ങുന്നു. എന്നെ എന്തിനാണ് വിളിച്ചതെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. വളരെ മോശമായ പെരുമാറ്റമാണ് എനിക്ക് ഇവിടെ ലഭിച്ചത്. ഞാൻ എന്റെ ജോലി ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തോടെ നിർവഹിച്ചു. താങ്കൾ ഇത്ര ആക്ഷേപാർഹമായ നിലയിൽ എന്നോടു പെരുമാറുന്നതെന്താണെന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.”

സാമാന്യം ഒഴുക്കുള്ള, സാഹിത്യപരമായ അംഹാരിക്കിലാണ് ഞാനിത്രയും പറഞ്ഞത്. അകാലേവർക്ക് വിസ്മയാധീനനായി. പരിഭാഷപ്പെടുത്താൻ അവസരം ലഭിക്കാതെ പോയ ദിഭാഷിക്കും മതിപ്പുതോന്നിയെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. ഡയറക്ടർ ജനറൽ മേശവലിപ്പ് തുറന്ന് ഒരു കടലാസു കഷണം പുറത്തെടുത്തു. ഞാൻ മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പയച്ച പ്രതിഷേധകത്താണതെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായി.

“മര്യാദയില്ലാത്ത ഇത്തരമൊരു കത്ത് നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെ നിങ്ങളുടെ ഗവൺമെന്റിന് നിങ്ങൾ എഴുതുമോ?” ആ കത്ത് എടുത്തു വീശിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു.

“സാർ, താങ്കൾ എനിക്കെഴുതിയപോലെ ആക്ഷേപാർഹമായ കത്ത് (അതിനു മറുപടിയാണ് എന്റെ കത്ത്) ഒരു ഗവൺമെന്റാഫീസർ എന്റെ രാജ്യത്ത് എഴുതുന്നപക്ഷം ഞാൻ ഒരു പക്ഷേ അയാളെ കോടതികയറ്റും.” അതൊരു വീരവാദമായിരുന്നു. ഞാൻ അതേ സ്വരത്തിൽ തുടർന്നു: “സാർ, എത്യോപ്യയിലെ ആളുകളെ എനിക്കിഷ്ടമാണ്. എത്യോപ്യയെ സേവിക്കാൻ എനിക്കു കിട്ടിയ ഒരു വർഷത്തിനിടയിൽ ഞാൻ ഇവിടത്തെ ആളുകളെ നന്നായി സേവിച്ചുവെന്നാണ് എന്റെ ബോധ്യം. എത്യോപ്യൻ ജനതയുടെ സുഹൃത്തായി ഞാൻ മടങ്ങിപ്പോയ്ക്കൊള്ളാം. ഇന്ത്യയിൽ മറ്റൊരു ജോലി എനിക്കു തരപ്പെടുകയില്ലെന്ന ഉൽകണ്ഠ വേണ്ട. പല വർഷക്കാലം ഞാനൊരു ജേർണലിസ്റ്റായിരുന്നു. എന്റെ ഉപജീവനമാർഗം സുരക്ഷിതം. എത്യോപ്യയിലെ എന്റെ അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റിയും വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രികാര്യലയത്തെപ്പറ്റിയും പത്രങ്ങളിൽ ഞാൻ കുറെ ലേഖനങ്ങളെഴുതുകയേ വേണ്ടൂ. നന്ദി. ഗുഡ്ബൈ”.

എന്റെ വീരവാദം ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചതിലേറെ കാര്യമായി പ്രവർത്തിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ കരമാണു പ്രവർത്തിച്ചതെന്ന് ഇപ്പോൾ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഡയറക്ടർ ജനറൽ പുഞ്ചിരിയുക്തി. ഞാൻ നിലകുകയാണ്.

“മി. വറുഗീസ് ഇരുന്നാലും. താങ്കൾ പോകണമെന്നു ഞങ്ങൾക്കില്ല. താങ്കളുടെ വ്യക്തിത്വവും ഞങ്ങളുടെ ഭാഷയിലുള്ള അവഗാഹവും എന്നിൽ മതിപ്പുളവാക്കി. താങ്കളെപ്പറ്റി എനിക്കു ലഭിച്ച റിപ്പോർട്ട് തെറ്റിദ്ധാരണാജനകമായിരിക്കണം. അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ തിരുത്തിക്കൊള്ളാം. താങ്കളെ ഇന്ത്യയിലേക്കു മടക്കി അയക്കാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചതാണ്. ഇനിയിപ്പോൾ ആ തീരുമാനം റദ്ദാക്കുകയാണ്. താങ്കൾ ഇവിടെ ഒരദ്ധ്യാപകനായി പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന്

ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു-മറ്റൊരു സ്കൂളിൽ മറ്റൊരു പ്രവിശ്യയിൽ. അതിലേയ്ക്ക് താങ്കളുടെ ഒരു ക്ഷമാപണക്കുറിപ്പ് വേണം. ഫയലിലിടുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രം”.

“സാർ, ഏതുകാര്യത്തിനാണു ക്ഷമാപണം ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്റെ മനസ്സാക്ഷി ശുദ്ധമാണ്. എനിക്കൊന്നും ഏറ്റുപറയാനില്ല. ഈ രാജ്യത്ത് അദ്ധ്യാപകനായി ജോലി തുടരുന്ന കാര്യമാണെങ്കിൽ, എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ കരാർ (1950 വരെ) പൂർത്തിയാക്കാൻ എനിക്കു സമ്മതം. ഈ രാജ്യത്ത് ഒരു ദിവസം കൂടുതലായി ഞാൻ ജോലി ചെയ്യുകയില്ല.” ദൈവത്തിലുള്ള എന്റെ വിശ്വാസവും അന്തസ്സും പൂർണ്ണമായി ഉറപ്പുവരുത്തിക്കൊണ്ടായിരുന്നു എന്റെ സംഭാഷണം. ഞാൻ സൗമ്യമായി പുഞ്ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു; മര്യാദാപൂർവ്വം. അകാലേവർക്കും മന്ദഹസിച്ചു-സൗഹൃദം കലർന്ന മന്ദഹാസം.

“എത്രകാലം ഞങ്ങളോടൊന്നിച്ചു ജോലിചെയ്യണമെന്നതിനെപ്പറ്റി തീരുമാനിക്കാൻ ധൃതിപിടിക്കാതെ. അതു പിന്നീടു തീരുമാനിക്കാം. ക്ഷമാപണക്കുറിപ്പിൽ താങ്കൾ എന്തെഴുതിയാലും കുഴപ്പമില്ല. ഫയലിൽ ഇടാൻ ഒരു കത്തുവേണം അത്രതന്നെ. താങ്കൾക്കിഷ്ടമുള്ളത് എഴുതിക്കൊള്ളുക”.

“സാർ, താങ്കൾ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചാണ് ഞാൻ ക്ഷമാപണക്കുറിപ്പെഴുതുന്നതെന്ന് കത്തിൽ എനിക്കു ചൂണ്ടിക്കാട്ടാമോ?”

“എന്ത് എഴുതിയാലും വേണ്ടില്ല. കഴിയുമെങ്കിൽ ഇന്നുതന്നെ അതെന്റെ സെക്രട്ടറിയെ ഏല്പിച്ചേക്കൂ”. കൈവിശി ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റു. അഭിമുഖം അവസാനിച്ചു. ഞാൻ എഴുതിക്കൊടുത്ത ക്ഷമാപണക്കത്ത് താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

ആഡിസ് അബാബ, മാർച്ച് 1, 1949.

From

റ്റി. പി. വർഗീസ്, C/O മി. കെ. ഒ. ഫിലിപ്പ്, ഹെയ്ലി സെലാസി സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ, ആഡിസ് അബാബ

To

ആറ്റോ അകാലേവർക്ക് ഹാബ്ബെട്രോൾഡ്, ഡയറക്ടർ ജനറൽ, മിനിസ്ട്രി ഓഫ്

എഡ്യൂക്കേഷൻ,

ആഡിസ് അബാബ

Ref. Yr. letter 4820/2263 dated 17-5-41.

ബഹുമാന്യനായ സർ,

മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന എഴുത്തിൻപ്രകാരവും ഇന്നുകാലത്ത് പത്തു മണിക്ക് നമ്മൾ തമ്മിൽ നടത്തിയ അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിൻ പ്രകാരവും; കാഫാ ജില്ലയിലെ സ്കൂൾ ഡയറക്ടർ ആറ്റോ കിരുബൽ ബാഷ യ്ക്ക് 1941 തഹസസ് മാസം 21-ാം തീയതി ഞാൻ എഴുതിയ എഴുത്ത് താങ്കളുടെ വികാരങ്ങളെ വ്രണപ്പെടുത്തിയെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുകയും അതിൽ ഖേദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്റെ ഭാഗം പരിപൂർണ്ണമായി നീതിപൂർവമെന്ന് എനിക്ക് ബോധ്യമുണ്ടെങ്കിലും മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച കത്ത് നിങ്ങൾക്ക് അനുചിതമായി അനുഭവപ്പെട്ടു എന്നതിനാൽ താങ്കളുടെ അഭ്യർത്ഥനയിൻപ്രകാരം ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് സന്തോഷമേ ഉള്ളൂ. മുഖദാവിൽ കണ്ട് കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്നതിന് അനുവദിച്ച താങ്കളോടുള്ള കൃതജ്ഞതയും ഈയവസരത്തിൽ അറിയിക്കുന്നു. തുടർന്നുള്ള ഉത്തരവുകൾക്കായി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്.

ബഹുമാനപുരസ്കാരം

റ്റി. പി. വർഗീസ്

ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കകം ഗവൺമെന്റിൽനിന്ന് എനിക്കൊരു പുതിയ നിയമനം

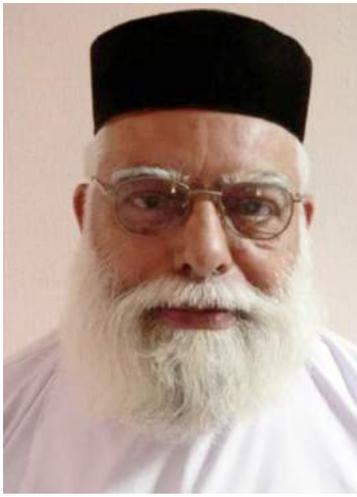

മന ഉത്തരവ് കിട്ടി. ആഡിസ്അബാബയിൽനിന്ന് നൂറിൽതാഴെ കിലോമീറ്റർ അകലെ ആംബോയിലെ പ്രശസ്തമായ അഗ്രികൾച്ചറൽ കോളജിൽ ഇംഗ്ലീഷും മാത്തമാറ്റിക്സും പഠിപ്പിക്കുന്ന അധ്യാപകനായാണ് നിയമനം.

ഒരു കടുത്ത പരീക്ഷണത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിന് അങ്ങനെ തിരശ്ശീല വീണു. ജിമ്മയിലെ അനുഭവവും ആഡിസ്അബാബയിലെ അതിന്റെ അവശിഷ്ടവും എനിക്കൊരു പ്രാർത്ഥനാവിദ്യാലയമായി പരിണമിച്ചു. ഹൃദയത്തിൽ ആനന്ദത്തോടും ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ ബോധത്തോടും ഞാൻ മണിക്കൂറുകൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ ചിലവഴിച്ചു. ദൈവത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള അല്പമാത്രമായ കഷ്ടാനുഭവം എന്നെ കഴുകി ശുദ്ധീകരിക്കാനാരംഭിച്ചു. ദൈവാത്മാവിനാൽ ഞാൻ ജലിച്ചു. എന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ആ ഉജ്ജ്വലപ്രകാശത്തിന് സ്വർഗ്ഗീയ സ്പർശനമുണ്ടായിരുന്നു.

എന്റെ കഷ്ടത ജീവിതനിഗൂഢത അനാവരണം ചെയ്യുന്ന താക്കോലായി പരിണമിക്കുകയായിരുന്നു. സത്യത്തിനുവേണ്ടി കഷ്ടമനുഭവിക്കുകയെന്നത് ഏതെങ്കിലും കഷ്ടതയിലൂടെ (ഉദാഹരണത്തിന്, ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യകാലത്ത് എനിക്കുണ്ടായ കഷ്ടതയോ നസറേത്തിൽ അനുഭവപ്പെട്ട കഷ്ടതപോലുമോ) കടന്നുപോവുക എന്നതല്ലെന്നതാണ് ഞാൻ ആദ്യമായി പഠിച്ച സുപ്രധാന പാഠം. സത്യത്തിനുവേണ്ടി അന്യായമായി കഷ്ടമനുഭവിക്കുക, നിങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ച നല്ലകാര്യത്തിനു വേണ്ടി ആക്ഷേപിക്കപ്പെടുക എന്നിതെല്ലാം ഉദാത്തമാക്കുന്ന അനുഭവമായിത്തീർന്നു. അനുഭവത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നതു പ്രധാനം. ശുദ്ധമായ മനസ്സാക്ഷിയാണു മറ്റൊരു തുല്യപ്രധാനമായ ആവശ്യം. കഷ്ടമനുഭവിക്കുമ്പോൾ ലേശംപോലും വിരോധമോ വിദ്വേഷമോ ഉണ്ടായിരുന്നുകൂടാ.

കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ ആനന്ദിക്കുന്ന അനുഭവം സ്നേഹപൂർണ്ണനായ ഒരു കർത്താവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിനു മുദ്രയിടുന്നു. എല്ലാ സംശയങ്ങളും അന്തർദ്ധാനം ചെയ്യുന്നു. വിശ്വാസം പുതിയതും ആഴമേറിയതുമായ വേരുകൾ തേടിപ്പിടിക്കുന്നു. വേദനയെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ ആനന്ദം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ദൈവസ്നേഹം ആസ്വദിച്ചിരുന്ന അനുഭവം ഒരുവന്റെ വിശ്വാസത്തെ കരുത്തുറ്റതും സുരക്ഷിതവുമാക്കുന്നു. അപ്പോൾ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കാൻ വേണ്ടി ആപൽ സാധ്യതകൾ ഏറ്റെടുക്കുക കൂടുതൽ അനായാസമായിത്തീരും, ഉൽക്കണ്ഠാരഹിതമായ പ്രക്രിയയായിത്തീരും. പക്ഷേ, നാം നീങ്ങിക്കൊണ്ടേയിരിക്കണം, സദായ്പോഴും. (തുടരും)

ഫാ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ് കല്ലുപുരയ്ക്കൽ നിര്യാതനായി

മാവേലിക്കര ഭദ്രാസനത്തിലെ സീനിയർ വൈദികൻ ഫാ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ് കല്ലുപുരയ്ക്കൽ നിര്യാതനായി. കാർത്തികപ്പള്ളി സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ ആണ് മാതൃഇടവക. കാർത്തികപ്പള്ളി സെന്റ്. തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രലിൽ മെത്രാപ്പോലത്താമാരുടെ മുഖ്യകാർമ്മികത്വത്തിൽ സംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾ നടന്നു.

പ. പാമ്പാടി തിരുഭദ്രനിയുടെ തിരുശൊഴികൾ

- മക്കളെ, പ്രയാസപ്പെടുന്നവരെ സഹായിക്കണേ. പകവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കരുത്. എല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കണം. കേസും വഴക്കും നന്നല്ല.
- ഭർത്താക്കന്മാരേ! നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ ഭാര്യമാരുടെ ഭക്ഷണക്കാര്യവും ഓർക്കണമേ. അവരെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു കരുതൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അവർ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കണം.
- കുഞ്ഞുങ്ങളേ! നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കണം. മാതാപിതാക്കളെ അനുസരിക്കണം. ഗുരുക്കന്മാരെ ബഹുമാനിക്കണം.

കരുണയുടെ കൈകൾനിട്ടി ഡോ. ബീന ഉമ്മൻ

ശിക്ക് പഠനസഹായം നൽകുക, പെൺകുട്ടികൾക്ക് ഉന്നതപഠനത്തിന് സ്കോളർഷിപ്പ് തുടങ്ങി നിരവധി സഹായങ്ങളാണ് ട്രസ്റ്റിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടക്കുന്നത്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ മലബാർ ഭദ്രാസനാധിപനായിരുന്ന ഡോ. സഖറിയമാർ തെയോഫിലോസ് നീട്ടിവെച്ച കരുണയുടെ കരങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ഡോ. ബീനയും സുഹൃത്തുക്കളും മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നത്. ബിഷപ്പ് 2005ലാണ് ട്രസ്റ്റ് ആരംഭിച്ചത്. 2017ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തോടെ ട്രസ്റ്റിന്റെ പ്രവർത്തനം നിലച്ചു. തുടർന്ന് 2018 നവംബർ ഒന്നിന് ബീനയും സുഹൃത്തുക്കളും ട്രസ്റ്റിന്റെ പ്രവർത്തനം ഏറ്റെടുക്കുകയായിരുന്നു.

ഡോ. ബീന ഉമ്മൻ

ശാശുപത്രി, സൂപ്പർസ്പെഷ്യാലിറ്റി ആശുപത്രി എന്നിവിടങ്ങളിലും മാതൃശിശു സംരക്ഷണകേന്ദ്രം, മെഡിക്കൽ കോളജ് ആശുപത്രികളിലെ ആദിവാസി രോഗികൾ, കുട്ടിപ്പകാരിലാത്ത രോഗികൾ, ബീച്ച് ആശുപത്രി എന്നിവിടങ്ങളിലാണ് ഭക്ഷണവിതരണം. കോവിഡ് രൂക്ഷമായപ്പോൾ കോവിഡ് രോഗികളുടെ കുട്ടിപ്പകാർക്കും ആശുപത്രി ജീവനക്കാർക്കും ഭക്ഷണം നൽകിയിരുന്നു.

കോവിഡ് കുറഞ്ഞതോടെ കുട്ടിപ്പകാർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നത് നിർത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. കോവിഡ് കാലത്ത് സർക്കാരിന്റെ ഓക്സിജൻ ചലഞ്ച് പരിപാടിയുടെ ഭാഗമായി നെഞ്ചുരോഗാശുപത്രിയിൽ രണ്ടുലക്ഷം രൂപചെലവിൽ പൈപ്പ്ലൈൻ നിർമ്മിച്ചു നൽകി. കൂടാതെ ബദൽ സ്റ്റുളി

ദീപാവലി ദിനത്തിൽ ഭക്ഷണത്തിനൊപ്പം മധുരം വിതരണം ചെയ്യുമ്പോൾ (ഫയൽ ഫോട്ടോ)

ലെ 250ഓളം കുട്ടികൾക്ക് പഠനസഹായ കിറ്റ്, പെൺകുട്ടികളുടെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് 20,000 -30,000 വരെയുള്ള സ്കോളർഷിപ്പ് എന്നിവ നൽകുന്നുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ വർഷം 12 പേർക്കും ഇത്തവണ 20 പേർക്കുമാണ് സ്കോളർഷിപ്പ് അനുവദിച്ചത്. കോവിഡിനിടെ ഓൺലൈൻ പഠനത്തിന് ആദ്യ വർഷം

40 പേർക്കും രണ്ടാം വർഷം 15 പേർക്കും ടി.വിയും സ്മാർട്ട്ഫോണും നൽകി. കൂടാതെ നിർധനരായ ഏഴ് പെൺകുട്ടികളുടെ വിവാഹത്തിന് ധനസഹായം നൽകി. മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രചോദനമാകുന്നതരത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് സ്നേഹസാന്ദ്രം എന്നപേരിൽ അവാർഡും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു.

ലേഖനം

വി. ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ ഒരു തീർത്ഥാടനം

ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ
(ജ്യോതിസ് ആശ്രമം രാജസ്ഥാൻ)

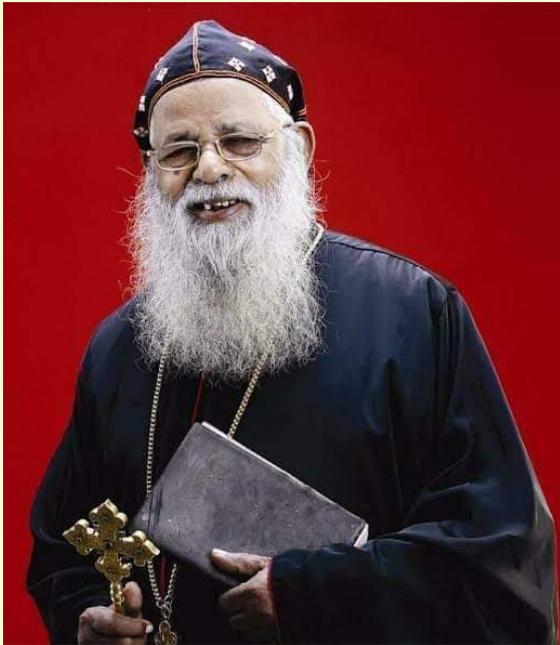

2) മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ച

എന്നാൽ യഹോവയായ ദൈവം ഉണ്ടാക്കിയ എല്ലാ കാട്ടുജന്തുക്കളെക്കാളും പാപ് കൗശലമേറിയതായിരുന്നു. പാപ് സ്ത്രീയോട്, തോട്ടത്തിലെ ഏതെങ്കിലും വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾ തിന്നരുതെന്ന് ദൈവം യഥാർത്ഥമായി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. സ്ത്രീ പാമ്പിനോടു പറഞ്ഞു തോട്ടത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഫലം ഞങ്ങൾക്ക് തിന്നാം. മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന് തോട്ടത്തിന്റെ നടുവിലുള്ള വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം തിന്നരുത്. തൊടാനും പാടില്ല എന്ന് ദൈവം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ പാപ് സ്ത്രീയോട് നിങ്ങൾ മരിക്കുകയില്ല നിശ്ചയം അതു തിന്നുന്ന നാളിൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണു തുറക്കുകയും നിങ്ങൾ നന്മതിന്മകളെ അറിയുന്നവരായി ദൈവത്തെപ്പോലെ ആകുകയും ചെയ്യും എന്ന് ദൈവം അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആ ഫലം കാണാൻ ഭംഗിയുള്ളതും, ഭക്ഷണത്തിന് യോഗ്യമെന്ന് സ്ത്രീ കണ്ട് ഫലം പഠിച്ചു തിന്നു. ഭർത്താവിനും കൊടുത്തു ഇരുവരുടെയും കണ്ണു തുറക്കുകയും തങ്ങൾ നഗ്നരാണ് അറിഞ്ഞ് അത്തിയിലെ കുട്ടിതുണി വസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കി ധരിച്ചു (ഉൽപ്പത്തി 3:1-7).

ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ ആദ്യമാതാപിതാക്കൾ നിരോധിക്കപ്പെട്ട കനി തിന്നതിനാൽ മരിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അതു തിന്നുന്ന നാളിൽ നിശ്ചയമായും മരിക്കും എന്ന ദൈവവചനം അവർ അപ്പോൾ ഓർത്തു. അങ്ങനെ ഇരുന്നപ്പോൾ പറുദീസായിൽ എഴുന്നള്ളിയ സൃഷ്ടാവിന്റെ ശബ്ദം കേട്ട ആദാമും ഹവ്വയും ഒളിച്ചിരുന്നു. ദൈവം ആദാമിനെ വിളിച്ചു. ആദാമേ, ആദാമേ നീ എവിടെ? ഞാൻ നഗ്നനായതിനാൽ യെപ്പെട്ടു ഒളിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. നീ നഗ്നനെന്ന് നിന്നോടു ആരു പറഞ്ഞു? തിന്നരുതെന്ന് ഞാൻ നിരോധിച്ചിട്ടുള്ള ഫലം നീ ഭക്ഷിച്ചുവോ? എന്നു ദൈവം ചോദിച്ചു. എന്റെ തുണയായിരിപ്പാൻ നീ തന്ന സ്ത്രീ എനിക്കു ഫലം തന്നു, ഞാനും ഭക്ഷിച്ചു. അങ്ങനെ യഹോവയായ ദൈവത്തിന്റെ വചനം കേൾക്കാതിരുന്ന അവരെ ദൈവം ഏദനിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി. ദൈവം പറഞ്ഞു, ഗുണവും ദോഷവും അറിവാൻ ആദാം, നമ്മിൽ ഒരാളെപ്പോലായി. ഇനി വല്ലപ്പോഴും ജീവന്റെ ഫലത്തെയും പഠിച്ച് തിന്ന് പാപിയായി എന്നും ജീവിക്കാതിരിപ്പാൻ അവൻ ഏദനിൽ നിന്നു എടുക്കപ്പെട്ടോ ആ ഭൂമിയിലേക്കു പോകട്ടെ. “നീ പൊടിയാകുന്നു. പൊടിയിൽ തിരികെ ചേരും (ഉൽപ്പത്തി 3:19). അങ്ങനെ അവനെ ആനന്ദകരമായ തോട്ടത്തിൽ നിന്നും ദുരിതം നിറഞ്ഞ ഭൂമിയിലേക്ക് കടത്തിവിട്ടു. ജീവന്റെ വൃക്ഷത്തിലേക്കുള്ള വഴി കാപ്പാൻ അവൻ ഏദനിൽ തോട്ടത്തിനു കിഴക്ക് കെരുമ്പുകളെ കാവലാക്കി. യഹോവയായ ദൈവം ആദാമിനോട്, നിലത്തുനിന്നു നിന്നെ എടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിൽ തിരികെ ചേരുവോളം മുഖത്തെ വിതർപ്പോടെ നീ ഉപജീവനം കഴിക്കും. മനുഷ്യൻ തന്റെ ഭാര്യക്കു ഹവ്വ എന്നു പേരിട്ടു. അങ്ങനെ ആദാമും ഹവ്വയും തങ്ങളുടെ നിലത്തെ അദ്ധ്വാനം കൊണ്ട് ജീവിച്ചു.

അനന്തരം ആദാം ഹവ്വയെ പരിഗ്രഹിച്ചു. അവർക്ക് ഒരു മകനെ ലഭിച്ചു. ആ മകൻ അവർ കയീൻ എന്നു വിളിച്ചു. വീണ്ടും അവർക്ക് ഒരു മകൻ കൂടി ജനിച്ചു അവനു ഹാബേൽ എന്നു പേർ വിളിച്ചു. കയീൻ കൃഷിക്കാരനും, ഹാബേൽ ആട്ടിയനും ആയിരുന്നു. രണ്ടുപേരും ആരാധനയും യാഗസമർപ്പണവും പരിശീലിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അവർ യഹോവയ്ക്കു ഒരു വഴിപാടു കൊണ്ടുവന്നു. കായേൻ തന്റെ കൃഷിയുടെ അദ്ധ്വാനത്തിൽ നിന്നും സൃഷ്ടാവിനു കാഴ്ചയണച്ചു. ഹാബേലും തന്റെ ആട്ടിൻകുട്ടത്തിൽ നിന്നും നല്ലതും പുഷ്ടിയുള്ളതും മേത്തരവുമായ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ എടുത്തു ബലിയർപ്പിച്ചു. ആദരവോടും യോഗ്യമായും സമർപ്പിതമായ ഹാബേലിന്റെ ബലിയെ ദൈവം സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ അയോഗ്യമായി കഴിച്ച കായേന്റെ കാഴ്ചയെ ദൈവം നിരസിച്ചു. ഇതിൽ അനിഷ്ടനായ കായേൻ തന്റെ സഹോദരനായ ഹാബേലിനെ ദേഷിച്ചു. അസൂയ നിമിത്തം തന്റെ സഹോദരന്റെ ജീവഹാനിക്ക് ശ്രമിച്ചു. അപ്പോൾ എല്ലാ

ഹൃദയങ്ങളെയും അറിയുന്നവനായ സ്രഷ്ടാവ് അവനെ ശാസിച്ചു പൈതൃകവാത്സല്യത്തോടെ പറയുന്നു ‘നീ എന്തിനു ദുഃഖിക്കുന്നു, നീ യോഗ്യമായി ചെയ്യാത്തത് കുറ്റകരമാണ്. ഇനിയും നീ പശ്ചാത്തോടെ ശാന്തനായിരിക്ക. നിരപരാധിയായ നിന്റെ സഹോദരനെ നീ ദേഷിക്കുന്നത് യുക്തമാണോ. നിന്റെ കാഴ്ചയിൽ ശരിയായ തിരഞ്ഞെടുപ്പുണ്ടായില്ല. സഹോദര വിദ്വേഷം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കുടികൊണ്ടിരിക്കുന്നു ആയത് ഉപേക്ഷിക്കുക. നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്.

അവൻ നിനക്ക് പ്രയോജനമുള്ളവനാണ്. ആദ്യജാതൻ എന്ന നിലയിൽ നീ അവന്റെ മേൽ അധികാരിയാകും നീ അവനെ ദേഷിക്കരുത്. എന്നാൽ കായേൻ തന്റെ ഉള്ളിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പൈശാചികതയുടെ ആത്മാവിന്റെ നിയോഗത്തെ തന്നെ അവലംബമാക്കി ദൈവനിയോഗത്തെ തിരസ്കരിച്ച് ഹാബേലിനെ വയലിലേക്ക് കുട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുകയും അവിടെ വച്ചുതന്നെ അവനെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. കായേൻ തന്റെ ഹൃദയം കൊണ്ടും ചിന്ത കൊണ്ടും പ്രവർത്തനം കൊണ്ടും പിശാചിന്റെ കൈവശത്തിൽ പതിഞ്ഞതിനു ശേഷം തന്റെ സൃഷ്ടാവും പരിപാലകനുമായ ദൈവത്തിന്റെ ബന്ധത്തിൽ നിന്ന് പിരിഞ്ഞുപോയി. ഇങ്ങനെ ദൈവത്താൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട കായേൻ പിശാചിന് അടിമയായിത്തീർന്നു. നിരപരാധിയായ ഹാബേൽ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരരോടൊന്നിച്ചു വയലിലേക്കു പോയി അവിടെ വച്ചു ദയനീയമാംവണ്ണം വധിക്കപ്പെട്ടു. അവന്റെ ജീവൻ നീതിക്കായി ദൈവത്തോടു നിലവിളിച്ചു. ആകയാൽ ഹാബേൽ ഇന്നു സമാധാനത്തോടെ ദൈവസന്നിധിയിൽ വിശ്രമിക്കുന്നു. ന്യായവിധിയിൽ അവനു നിയമജീവന്റെ കിരീടം സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്.

ആദാം തന്റെ ഭാര്യ ഹവ്വയെ പിന്നെയും പരിഗ്രഹിച്ചു. അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. കയീൻ കൊന്ന ഹാബേലിനു പകരം ദൈവം എനിക്കു മറ്റൊരു സന്തതിയെ തന്നു എന്നു പറഞ്ഞ് അവനു ശേത്ത് എന്ന് പേരിട്ടു. കയീൻ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട ഏദൻ കിഴക്ക് നോദ് എന്ന ദേശത്തു ചെന്നു പാർത്തു. കയീൻ തന്റെ ഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിച്ചു. അവൾ ഗർഭം ധരിച്ചു ഹാനോക്കിനെ പ്രസവിച്ചു. കയീൻ ഒരു പട്ടണം പണിതു. ആ പട്ടണത്തിനു തന്റെ മകന്റെ പേര് ഹാനോക്ക് എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തു. ആദാമിനു ഹൈബേലിനു പകരം ജനിച്ച ശേത്തിനു ഒരു മകൻ ജനിച്ചു. അവനു ഏനോൾ എന്നു പേരിട്ടു. ഏനോൾ തന്റെ കാലത്താണ് യഹോവയുടെ നാമത്തിലുള്ള ആരാധന ആരംഭിച്ചത്. ശേത്തിനെ ജനിച്ചശേഷം ആദാം 800 സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു. പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും ജനിച്ചു. ശേത്തിന് വേറെയും പുത്രിപുത്രന്മാർ ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുഷ്കാലം 912 വർഷമായിരുന്നു.

(തുടരും)

സമീക്ഷയുടെ ഉപാസകൻ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ സുവർണ്ണ ജൂബിലി നിറവിൽ

ഫാ. മാത്യു വർഗ്ഗീസ് കുളങ്ങാട്ടിൽ.

ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമനസ്സിന്റെ അരുമ ശിഷ്യൻ തന്റെ ഗുരുവിൽ നിന്നും പഴഞ്ഞി കത്തീഡ്രലിൽ വെച്ച് കശ്ശീശ്ശാ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിട്ട് ഇന്നേക്ക് മാർച്ച് 11-ന് അമ്പത് വർഷം.

ചരിത്രസമീക്ഷയുടെ ഉപാസനയിലൂടെ മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിന് സുവർണ്ണദീപ്തി പകർന്ന ഗുരുവും പുരോഹിത തേജസുമാണ് ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ. പുണ്യസ്ഥരണാർഹനായ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശിക്ഷണത്തിൽ വൈദികജീവിതത്തിന്റെ മഹത്വവും മാധുര്യമറിഞ്ഞു. അവിഭക്ത കേരളസർവ്വകാലാശാലയുടെ ഒന്നാം റാങ്കോടുകൂടി മലയാളം ഭാഷയിൽ വിദ്വാൻ ബിരുദവും കോഴിക്കോട് സർവ്വകാലാശാലയിൽ നിന്ന് മാസ്റ്റർ ബിരുദവും നേടി.

ആധുനിക മലയാളഭാഷയിൽ ബൈബിളിന്റെ സ്വാധീനം? എന്ന വിഷയത്തിൽ പി.എച്ച്. ഡി ബിരുദം. തൃശൂർ സി.എം.എസ്.സ്കൂൾ, ആലുവ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ പതിറ്റാണ്ടുകൾ നീണ്ട അധ്യാപനം; കൂടാതെ ഗവേഷകൻ, പ്രഭാഷകൻ, ഗ്രന്ഥകാരൻ, എന്നിങ്ങനെ

ബഹുമുഖ തലങ്ങളിൽ മിന്നൽ പിണരിന്റെ ജ്വലനകാന്തിയോടെ ഇന്നും സഭാനടപ്പിനെ അദ്ദേഹം പ്രകാശപൂർണ്ണമാക്കുന്നു.

ഇരുട്ടാർന്ന മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിന് ഗവേഷണത്തിന്റെ സമീക്ഷയിലൂടെ ദീപ്ത ചാരുത പകർന്ന ചരിത്രകാരനാണ് ഫാ.ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ.

ഇന്നും പഴഞ്ഞിയിലെ ചീരൻ വീട് വൈജ്ഞാനിക അന്വേഷണങ്ങൾക്ക് അഭയമാകുന്നു. മലങ്കരയുടെ ചരിത്രത്തിന് അനാദൃശ ചാരുത പകർന്ന കുറുപ്പും കുളും പഴഞ്ഞിയിലെ ജോസഫ് ചീരൻച്ചന്റെ ഭവനം; എന്നും സംവാദത്തിന്റെ നടുമുറ്റമായ് മാറിയിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികളോ ഉല്പത്തിഷ്ണുക്കളോ ആയവരോട് സംവദിക്കാൻ യുവത്വത്തിന്റെ പ്രസരിപ്പുമായ് വാചലമാകുന്നു ഈ അക്ഷര തപസി.

സാഹിത്യസോപാനങ്ങളിലെ വിഭിന്നവും വിച്ഛിന്നവുമായ നാൾ വഴികളെ കുറിച്ച് ബോധനം നടത്തിയതുകൊണ്ടാകാം ചരിത്രസ്കലിതങ്ങളുടെ ഭാഷകണ്ടത്തുവാനും നവപാതകളെ വെട്ടിതുറന്ന് ചരിത്രാന്വേഷകരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്ന അറിവിന്റെ വിസ്തൃതം തീർക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനായി. എല്ലാവർക്കും തനതായ ജീവിതനിയോഗങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് ഉറച്ച് വിശ്വസിക്കുന്ന അദ്ദേഹം മലങ്കരയിലെ പുരോഹിത ചരിത്രകാരന്മാരിൽ സമാനതകളില്ലാത്ത സംഭാവനകൾ നൽകിയ വ്യക്തിത്വമാണ്.

ആലുവ യു.സി. കോളേജ് സത്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു വാതായനമായിരുന്നു. ഔപചാരിക വൈദികവിദ്യാഭ്യാസം ചില കാരണങ്ങളെ കൊണ്ട് ചീരൻ ചന്ദ് ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ലഭിക്കാതിരുന്ന അറിവിന്റെ ഔദ്യോഗിക മേഖലകളെ അന്വേഷണങ്ങളിലൂടെയും, വായനയിലൂടെയും അറിവിന്റെ ലോകം കരഗതമായി. യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യത്വവും അതിന് എറെ സഹായിച്ചു. തിരുമേനിയുടെ അർക്കദിയാക്കൻ എന്ന നിലയിൽ വർഷങ്ങളോളം അദ്ദേഹം പ്രവൃത്തിച്ചു. ആരാധനപരവും സുറിയാനി ഭാഷാപഠനത്തിനും ഇത് സഹായിച്ചു. അറിവിന്റെ അല്പഭൂതചക്രവർത്തികളിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്ന മല്പ്പാനായിരുന്നു മാർ യൂഹാനോൻ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന് ഡോ.ജോസഫ് ചീരൻച്ചൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു.

മലങ്കര സഭാചരിത്ര ഗവേഷണത്തിൽ ഈ ഗവേഷകൻ അടയാളപ്പെടുത്തി

യത് അനന്യമായ മേഖലകളാണ്. അവയിനും തുടരമ്പേഷണത്തിന് ഊർജ്ജം പകരുന്നവയായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. 1665-ൽ മലങ്കരയിലെത്തിയ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ സുസ്താത്തിക്കോനുകളുടെ കണ്ടെത്തലോടെ പൗരാണിക ധാരണകൾ തകരുകയായിരുന്നു. വി. മുറോൻ കുദാശ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ പ. യൽദോ മാർ ബസേലിയോസ് ബാവ മാർ ഈവാനിയോസിന് നൽകിയ സുസ്താത്തിക്കോനിലെ പ്രതിപാദ്യം അദ്ദേഹം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രീയർക്കി സുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തിത്വമാണെന്നുള്ള വാദത്തെ ചീരനച്ചൻ എതിർക്കുന്നതിന് മതിയായ കാരണമാണ്. യൽദോ മാർ ബസേലിയോസ് ബാവായുടെ പള്ളിക്രമപ്പുസ്തകങ്ങൾ, മാർത്തോമ്മ അഞ്ചാമൻ 1738, 1745, 1746 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ എഴുതിയ മൂന്ന് സുറിയാനി കത്തുകളും എന്നിവയുടെ കണ്ടെത്തൽ വളരെ ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്.

മലങ്കര സഭയിലെ ചില ചരിത്രകാരന്മാർ സ്വയമറിഞ്ഞതിനപ്പുറം അമ്പേഷിക്കാത്തത് അദ്ദേഹത്തെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. മലങ്കരസഭയ്ക്ക് പേർഷ്യൻ സഭയും അന്ത്യോക്യൻ സഭയുമായും ഉള്ള ബന്ധത്തെ മാത്രമെ പലരും കാണുന്നുള്ളൂ അഥവാ കണ്ടതായി നടിക്കുന്നുള്ളൂ. അലക്സാന്ദ്രിയൻ ബന്ധമെന്തുകൊണ്ട് തമസ്സക്കരിക്കുന്നു? ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ താൻ എകാന്തപഥികനാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം തന്നെ ആവേശഭരിതനാക്കുന്നത് പോലെ... ഹൃദയ കാമ്പോൻ പരാമർശിക്കുന്ന പേരേറ്റുത്താ എന്ന സ്ഥാനി മലങ്കരയിലുണ്ടായിരുന്നതായി ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ റോമിലേക്കയച്ച കത്തില് പേരേറ്റുത്തായെക്കുറിച്ച് പരാമർശമുണ്ട് എന്ന് അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു.

മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അലക്സാന്ദ്രിയൻ സഭയുമായുള്ള ബന്ധം വേണ്ടത്ര വ്യവഹാരപഠനങ്ങൾ നടക്കാത്ത മേഖലയാണ്. അലക്സാന്ദ്രിയൻ-പൊന്നാനി കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെട്ടുണ്ടായിരുന്ന വാണിജ്യബന്ധങ്ങളും പന്തീനസ് എന്ന അലക്സാന്ദ്രിയൻ വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ വരവ്, അലക്സാന്ദ്രിയൻ സഞ്ചാരിയായ കോസ്മോസിന്റെ സന്ദർശനം, കുന്നൻകുരിശ് സത്യത്തിന് ശേഷം അലക്സാന്ദ്രിയൻ സഭ ഒരു മെത്രാനെ പട്ടം കെട്ടി അയച്ചതായുള്ള മറുപടി എന്നിവ സെക്കുലർ ചരിത്രവെളിച്ചത്തിൽ ചീരനച്ചന് ഉന്നയിക്കുമ്പോൾ അറിഞ്ഞ സത്യങ്ങൾക്കപ്പുറം ഹൃദയം സമീക്ഷയുടെ വാല്മീകത്തില്ക്ക്; മൗനത്തിലേക്ക് ധ്യാനനിരതമാകുന്നു.

സമീക്ഷകർക്ക് താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ രത്നസമാന സംഭാവനകള് ലഭിക്കാവുന്ന മേഖലയാണ് സംഘസാഹിത്യം എന്ന് ചീരനച്ചന് പറയുമ്പോൾ അതിന് കേരളസംസ്കാരത്തിൽ ഉള്ള അതുല്യ സ്വാധീനം കൂടെയാണ് അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നത്. പതിറ്റുപത്തു? എന്ന പ്രാചീന സംഘകാലകൃതിയില് ചേരന് ചെങ്കുട്ടവൻ കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിച്ചുവെന്ന ജെ. ജെ. മോറീസിന്റെയും മറ്റും പ്രതിപാദ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേരള സഭയുടെ ദ്രാവിഡിയൻ പശ്ചാത്തലം ഡോ.ജോസഫ് ചീരനച്ചൻ ചരിത്രകാരന്മാരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

വ്യക്തിപരമായ അടുപ്പങ്ങൾ ഡോ. ചീരനച്ചന്റെ സത്യപ്രകാശനത്തിന് തടസ്സമാകുന്നില്ല എന്നത് ആരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന വസ്തുതയാണ്. തൊഴിയൂർ സഭയുടെ സ്ഥാപകനായ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കുറിലോസ് തന്റെ എഴുത്തുകളിലെല്ലാം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന നാമവിശേഷണം കുറിലോസ് കാശീശോ എന്നാണ്. ഇത് അദ്ദേഹം മേല്പട്ടം ഏറ്റു എന്നുള്ള വസ്തുതയ്ക്ക് എതിരാണ് എന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുമ്പോൾ അത് തനിക്ക് ഏറെ അടുപ്പമുള്ള തൊഴിയൂർ സമൂഹത്തിന് മുമ്പില് അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അയ്യെപ്പെടുത്തില്ല. 1789-ൽ ടിപ്പു സുൽത്താന്റെ പടയാളികള് വിശ്വാസവിരന്ധരായ നസ്രാണികളെ വ്യക്തിപരങ്ങളില് കെട്ടിതൂക്കി കൊന്ന സംഭവം വിവരിക്കുന്ന ആർത്താറ്റ് നിവാസികളുടെ സാക്ഷ്യം ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാന് രേഖപ്പെടുത്തിയത് എന്തെന്നമ്മുടെ ചരിത്രകാരന്മാർ കാണാതെ പോയി എന്ന് അച്ചന് ചോദിക്കുമ്പോള് നാം ചരിത്രാലേഖനത്തിലെ അപചയങ്ങളെയും തിരിച്ചറിയുന്നു. രക്തസാക്ഷികളുടെ നഗരമെന്ന? വിശേഷണത്തിന് അർഹമായ കാർത്തേജിന് ആഗോള സഭാസമൂഹത്തിൽ ഉള്ള സ്ഥാനമാണ് ആർത്താറ്റ് പള്ളിക്കുള്ളതെന്ന വസ്തുത അപ്പോഴാണ് നാം ഓർമ്മിക്കുക.

ഇട്ടുപ്പ് റൈറ്റർ തന്റെ നവീകരണ താല്പര്യങ്ങള്ക്ക് വേണ്ടി ദുരുപയോഗം ചെയ്ത കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം മൂലം അനന്യമായ സംഭാവനകൾ കൊണ്ട് ഈ പ്രതിഭാചാര്യന് പരിശുദ്ധ സഭയെ അലങ്കരിക്കുന്നുവെന്നതിന്റെ സൂചകങ്ങൾ മാത്രം.

നാസിയാൻസിലെ ഗ്രീഗോറിയോസ് അലക്സാന്ദ്രിയയിലെ അത്താനാസിയോസിനെ നല്കുന്ന വിശേഷണം ഡോ. ജോസഫ് ചീരനച്ചന് ഒരുപക്ഷേ യോജിക്കും അതിപ്രകാരമാണ്. സാധാരണക്കാരൻ എന്നാൽ ഉന്നതമായ ചിന്ത, മാധ്യമ്യമുള്ള സംഭാഷണം, ഗാഢീര്യം വിടാത്ത ഭക്തി, പക്ഷേ വിനയം വിടാത്ത പ്രകൃതം. ചവിട്ടി നില്ക്കുന്ന മണ്ണിനോടും, ആശ്ലേഷിക്കുന്ന സത്യസഭയോടുമുള്ള പ്രതിപത്തിയാണ് ഡോ. ചീരനച്ചന്റെ സ്വത്വമുദ്ര. അമ്പേഷണത്തിന് വിരാമമില്ലാത്ത ഉപാസനകളിലൂടെ ചരിത്രവഴികളിലെ തീരാത്ത അത്ഭുതലോകത്തേക്ക് ഇനിയും ഈ ആചാര്യനിലൂടെ ഉൾപ്രവേശിക്കാനിടയാകട്ടെ എന്ന് നമുക്കായിക്കാം. പ്രാർത്ഥനാശംസകളോടെ.

പാണക്കാട് സയിദ് ഹൈദരാലി ശിഹാബ് തങ്ങളുടെ ദേഹവിയോഗത്തിൽ ഡോ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അനുശോചിച്ചു

കുന്നംകുളം: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുമായി ആഴത്തിലുള്ള സ്നേഹ ബന്ധം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചിരുന്ന മുസ്ലീം സമുദായത്തിന്റെ ആത്മീയ ആചാര്യൻ പാണക്കാട് സയിദ് ഹൈദരാലി ശിഹാബ് തങ്ങളുടെ ദേഹവിയോഗത്തിൽ ഡോ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയും വ്യക്തിപരവുമായ അനുശോചനം അറിയിക്കുന്നതായും കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ദുഃഖത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നതായും അറിയിച്ചു.

മതമൈത്രിയും സാഹോദര്യത്തിനും ഐക്യത്തിനും പാണക്കാട് കുടുംബം വഹിക്കുന്ന പങ്ക് സമാനതകളില്ലാത്തതാണെന്ന് ഡോ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് അനുസ്മരിച്ചു. പരിശുദ്ധ പൗലോസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവ കോലഞ്ചേരിയിൽ നിരാഹാര സമരം നടത്തിയപ്പോൾ ഹൈദരാലി തങ്ങൾ സ്നേഹ സന്ദേശവുമായി സന്ദർശനം നടത്തിയത് സഭ നന്ദിയോടെ അനുസ്മരിക്കുന്നതായും തീരുമേനി കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

2018-ലെ കേരളത്തിലെ വെള്ളപ്പൊക്കക്കാലത്ത് മുങ്ങിപ്പോയ ചെങ്ങന്നൂരിനെ കൈപിടിച്ചുയർത്താൻ ഹൈദരാലി തങ്ങളുടെ ആഹ്വാനപ്രകാരം മഞ്ചേരി പട്ടർക്കുളം മുസ്ലീം യൂത്ത്ലീഗിന്റെ കണ്ണിയൻ മുഹമ്മദലിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള 45 അംഗ സംഘം എത്തിയിരുന്നതും ആ സംഘം അമ്പലം വൃത്തിയാക്കിയതും ഒസഭയുടെ ദേവാലയങ്ങളിൽ ആ സംഘത്തിന് നമസ്കരിക്കാൻ സൗകര്യം ഒരുക്കിക്കൊടുത്തതും അവരോടൊപ്പം തിരുവോണ സദ്യ കഴിച്ചതും അവിസ്മരണീയമായ അനുഭവമായിരുന്നെന്ന് തീരുമേനി പറഞ്ഞു. ആ സ്നേഹസ്പർശത്തിന് നന്ദി പറയാനും പ. പൗലോസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ സ്നേഹാമ്പേഷണങ്ങൾ അറിയിക്കാനുമായിട്ടാണ് ആദ്യമായി പാണക്കാട്സഭയെ തിരുമേനി ഓർത്തു.

പിന്നീട് ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുമൊത്ത് മലങ്കരസഭയുടെ നിലപാടുകൾ അറിയിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി എത്തിയപ്പോഴും അസുഖ ബാധിതനായി എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ സന്ദർശനം നടത്തിയപ്പോഴും ഹൈദരാലി തങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ തങ്ങൾ കുടുംബത്തിലെ ഒരോ അംഗങ്ങളും നൽകിയ സ്നേഹ വാൽസല്യങ്ങൾ നന്ദിയോടെയല്ലാതെ അനുസ്മരിക്കാനാകില്ല എന്നും അഭി. ഡോ. യൂലിയോസ് പറഞ്ഞു.

വചനതീർത്ഥം

പരിവർത്തന നാളുകൾ - 03

പക്ഷവാതരോഗിയുടെ ഞായർ

(വിശുദ്ധ മർക്കോസ് 2:1-12)

ഫാ. കെ. കെ. വർഗീസ്

പരിശുദ്ധ നോമ്പിലെ മൂന്നാം ഞായറാഴ്ച യിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ നാളുകളിൽ പിന്നിട്ട രണ്ടാഴ്ചകളിൽ സംഭവിച്ച ജീവിതശൈലി വ്യതിയാനങ്ങളെ ധ്യാനിക്കേണ്ടതയിട്ടുണ്ട്. നിനച്ചാൽ കഷ്ടത മാത്രമായ ആയുസ്സിൽ കഴിഞ്ഞ പോയ ദിവസങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേകത ഉണ്ടായിരുന്നോ?? ചരാചരങ്ങൾക്കും രൂപാന്തരം സംഭവിക്കുമെന്ന് പഠിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്ന വിശുദ്ധ നോമ്പിൽ വിവേക ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യന് എത്രമാത്രം വ്യത്യാസം സംഭവിച്ചു എന്ന് വിശകലനത്തിന് വിധേയമാക്കേണ്ടതല്ലേ?? പച്ചവെള്ളം ശോഭയാർന്ന വീഞ്ഞ് ആവുകയും, ബാഹ്യവും ആന്തരികവുമായ തേജസകരണതിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ തനിക്ക് മനസ്സുണ്ട് എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്ത ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം, എന്തോടൊപ്പം അവനും ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് കടന്നുവരാൻ ആവണം എന്ന ആഗ്രഹത്തോടെ സാഹസികതയ്ക്ക് മുതിർന്ന നല്ല നാല് മനുഷ്യരുടെ പരിശ്രമങ്ങളാണ് മൂന്നാമത്തെ ആഴ്ചയിലെ ഏവൻഗേലിയോൻ വായനയുടെ ഉള്ളടക്കം. മറ്റുള്ളവരെ കരുതാത്ത വരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന കാലത്ത് ബലഹീനനായവനെ എടുത്തു കൊണ്ടു വരുന്ന ബലശാലികളായ നാല് പേരെ community of concern എന്ന് വിവക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയും.

പലകാരണങ്ങളാൽ വീണു പോയവരെ താങ്ങി നടത്തുവാനുള്ള ബാധ്യത നിവർന്നു നിൽക്കാൻ കഴിവുള്ള ബലവാന്മാർ ആയ മനുഷ്യർക്കുള്ളതാണ്. ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി ഡിട്രിച്ച് ബോൺഹോഫർ എന്ന ജർമൻ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ നൽകുന്ന നിർവചനം റവല റമി ഊ റിവേലൂടെ എന്നാണ്. അതിനോട് ചേർന്ന് റഷ്യൻ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ ആയ ബർദേവ്, ആരാണ് ക്രിസ്ത്യാനി എന്നതിന് നൽകുന്ന നിർവചനം 'one who is concerned about the other man' എന്നാണ്. ക്രിസ്തു വന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന് അറിഞ്ഞു ഞാൻ ഒറ്റയ്ക്ക് അവൻറെ അരികിലേക്ക് പോവുകയല്ല മറിച്ച് അവൻറെ അടുത്തേക്ക് പോകാൻ ആകാത്ത വിധം വീണുപോയ അപരനെ കൂടി കൂട്ടി കൊണ്ടുപോവുക. ഇതാണ് മൂന്നാം ഞായറാഴ്ച നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശം.

എപ്പോഴും തുറന്ന ക്ഷണമാണ്. (ഛരൂലി വീശുമേഹശല്യേ). തുറന്ന മനസ്സോടെ സ്വാഗതം അരുളുന്ന ഭവനക്കാരൻ... നിറഞ്ഞ, സൗഹൃദ മനോഭാവത്തോടെ കടന്നുവരുന്ന അതിഥി. മറ്റുള്ളവരെ ആകർഷിക്കാൻ തക്കവിധം ദൈവിക ചൈതന്യമുള്ള വീടുകൾ. ഹ.....എത്ര മനോഹരമായ അനുഭവം....

തിരുവചനം പ്രസംഗിച്ചു (2/2)

വചനം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ കേന്ദ്രഭാഗമാണ്; ഭാവമാണ്. കഫർ നഹുമിൽ അധികാരത്തോടെ വചനം പഠിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണ് അവൻ തന്റെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുന്നത് തന്നെ. വചന ശുശ്രൂഷ സഭയുടെ ആരാധനയുടെയും ശുശ്രൂഷയുടെയും കേന്ദ്രബിന്ദുവാണ്. (അപ്പോസ്തോല പ്രവർത്തി 6:4, 8:4, 17:11, ഗലാത്യർ.6:6, കൊലോസ്യർ 4:3) യേശുക്രിസ്തു ഒരേസമയം വചനവും (WORD/LOGOS) സംസാരിക്കപ്പെടുന്ന വചനവും ആണ്. വചനം ജീവിക്കുവോഴാണ് അത് തിരുവചനം ആകുന്നത് (according to the WORD) ദൈവത്തിൻറെ ജീവനുള്ള വചനത്തിലെ അറിയിപ്പ് ആണല്ലോ സുവിശേഷ വായന. ജഡമായ വചനം തന്നെയാണ് സഭയിൽ പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്നതും. പ്രസംഗിക്കുന്നതും പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്നതും വചനം തന്നെ (Jesus both speaks the word and is the WORD).

ജീവനില്ലാത്ത വചനം വെറും വാക്കു മാത്രമാണ്. അത് മുറിവേൽപ്പിക്കും. എന്നാൽ അത് വചനമായി രൂപാന്തരപ്പെടുംപോൾ മുറിവുണക്കുന്നതിന് മുഖാന്തരം ആകും.

ഇത് കേവലം ഒരു പ്രസംഗമല്ല. അവനെ കേൾക്കാൻ വന്നു കൂടിയവർ അവനുമായുള്ള സംഭാഷണത്തിലേക്ക് ഹൃദയംകൊണ്ട് പ്രവേശിക്കുകയാണ്.

ജീവനുള്ള വചനം എഴുതപ്പെട്ട വചനം പ്രസംഗിക്കുന്നു (Living Word speaking written Word). ദൈവിക മർമ്മങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് കേട്ടപ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയം ജ്വലിച്ചിരിക്കണം

ദൈവവചനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അതേ ആത്മവിശ്വാസം,

ക്രിസ്തുവിനു വചനത്തിൻറെ പര്യാപ്തതയിൽ ഉള്ള വിശ്വാസം (sufficiency of the Word of God), വികാരത്തെക്കാളും അനുഭവത്തെക്കാളും വചനത്തിൽ ഉള്ള ശ്രദ്ധ (focus of Word than experience or feelings). ഈ തീവ്രത എത്രത്തോളം അവന്റെ കേൾവിക്കാരും വചനാനുഷ്ഠകരുമായ നമ്മിലുണ്ട്????

പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (2:5)

വികലാംഗനായ ഒരാൾ പലപ്പോഴും അവഗണനയും പരിഹാസവും അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വരാറുണ്ട്. എന്നാൽ, കർത്താവിൻറെ കാലത്ത് എല്ലാ രോഗങ്ങളും ആരുടെയെങ്കിലും പാപത്തിന്റെ ഫലമാണെന്ന വിശ്വാസം ആ അവഗണനയെ കൂടുതൽ മോശമാക്കി തീർത്തു. (വി.യോഹന്നാൻ 9:1/2) പാപത്തിന്റേ ഫലമായിരിക്കാം ലോകത്തിലെ പ്രയാസങ്ങളും കഷ്ടതയും വേദനയുമൊക്കെ. പക്ഷേ, അത് അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നവർ അവരുടെ പാപം മൂലം ആവണമെന്നില്ല അതൊക്കെ അനുഭവിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത യഹൂദ ചിന്താഗതിയുടെ ഭാരം പക്ഷവാതക്കാരനെലും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. ദൈവത്തിൻറെ കോപം അവൻറെ പാപത്തിനു മേൽ പാഞ്ഞിറങ്ങിയതാണ് എന്ന ചിന്തയെ അതിജീവിക്കാൻ, നിൻറെ പാപം ക്ഷമിച്ചു എന്ന് അവനോടു പറയുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ മരുന്നില്ല എന്ന ക്രിസ്തുവിനു അറിയാം.

പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (2:5)

പക്ഷവാതക്കാരനോട് ക്രിസ്തു പറയുന്നത് ' പാപങ്ങൾ

1. വാതിൽക്കൽ പോലും ഇടമില്ലാതെ വണ്ണം(2:12)

കഫർനഹും യേശുവിൻറെ സ്വന്തം സ്ഥലമാണ് (വി. മത്തായി 4:13). അവിടെയാണ് കർത്താവ് തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ആദ്യ കേന്ദ്രമായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. (വി. മർക്കോസ് സുവിശേഷത്തിൽ കർത്താവ് കഫർനഹും ചുറ്റുപാടുകളിൽ നിന്നാണ് നാലു ശിഷ്യന്മാരെ വിളിക്കുന്നതും. (1:1620) സൗഖ്യദായക ശുശ്രൂഷകൾ നിറവേറ്റുന്നതും.(1:2134). ഈ സുവിശേഷത്തിൽ ജനക്കൂട്ടം പലപ്പോഴും ക്രിസ്തുവിന്റെ ചുറ്റും കൂടി വരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അത്ഭുതങ്ങളോട് പ്രതികരിക്കുന്ന അവർ പലപ്പോഴും അവന്റേ ശിഷ്യന്മാരായി പരിണമിക്കുന്നില്ല. ആ കാര്യത്തിൽ അവർ നിഷ്ക്രിയരാണ്. അപ്പം ഭക്ഷിക്കാനും അടയാളം കാണാനും മാത്രം കൂടിവരുന്ന വെറും ജനക്കൂട്ടം. ആരാധനയിൽ അവർ പലപ്പോഴും പിന്നിൽ മാത്രമാണ് നിൽക്കുന്നത്. അകത്തേക്ക് ആർക്കും കടക്കാൻ ആകാത്ത വിധം തടസ്സം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ..

2. പലരും വന്നു കൂടി (22)

പ്രസ്തുത സംഭവം നടക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഉള്ള സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലം ധ്യാനം വിഷയമാണ്; പ്രത്യേകിച്ച്

പുരോഗതിയുടെയും ജീവിത ശൈലിയുടെയും ഈ ഉത്തരാധുനിക കാലത്ത്. സാധാരണഗതിയിൽ ആ നാടുകളിൽ രാത്രിയിലോ വീട്ടിൽ ആരുമില്ലാത്തപ്പോഴോ സ്വകാര്യത ആഗ്രഹിക്കുമ്പോഴോ മാത്രമാണ് വീടിൻറെ വാതിൽ അടച്ചിടുന്നത്. ശേഷിക്കുന്ന സമയം വാതിലുകൾ എപ്പോഴും തുറന്നിരുന്നു. ആർക്കും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും പ്രവേശിക്കാം .തുറന്ന വാതിൽ

മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' എന്നാണ്. ബഹുവചനരൂപം ആണ് ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

കേവലം ഒരു പാപം അല്ല എല്ലാ പാപങ്ങളും ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രോഗകാരണമായ സ്വന്തം പാപമോ, മറ്റുള്ളവരുടെ പാപങ്ങളോ, എല്ലാം ഇതാ ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജനനം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള സർവ്വപാപങ്ങളും ക്രിസ്തുവിനാൽ ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ പാപമോചനം പൂർണ്ണവും സമഗ്രവുമാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്ഷമ

ഗൗരവതരവും ആശ്വാസ ജനകവുമായ ഒരു വചനശുശ്രൂഷയുടെ മധ്യേ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രതിബന്ധം നോക്കുക; ഇരിക്കുന്ന മുറിയുടെ മേൽക്കൂര പൊളിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു..അതും നാലു പേർ മാത്രം ചേർന്ന്.. എത്ര ദീർഘമായ പ്രവർത്തി ആയിരുന്നിരിക്കണം അത്. പക്ഷേ, ക്രിസ്തു അസഹ്യപ്പെടുമ്പോൾ, മറിച്ച് അവരുടെ വിശ്വാസ പ്രവർത്തിയെ അംഗീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് (2:5). ക്രിസ്തുവിലേക്കുള്ള ദൂരം പ്രതിസന്ധികളുടെ മധ്യേയും കൂടിയാണ്. മറ്റൊന്നിലേക്കും ചാഞ്ഞു പോകാതെ ആ യാത്ര പൂർത്തീകരിക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്നവർക്ക് വേണ്ടി ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തു. എത്ര മനോഹരമായ ചിത്രം.. ആശ്രയിക്കുവാൻ രഥങ്ങളും കുതിരകളും ഇല്ലാത്തവർക്ക് വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്ന ദൈവമായ യഹോവ എന്ന വേദഭാഗം ഇവിടെ

സാർത്ഥകമായി തീരുന്നു.

യേശു അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടു (2:5) മേൽക്കൂര പൊളിച്ച് രോഗിയെ താഴെക്കിറക്കുന്ന സുഹൃത്തുക്കളുടെയും, സൗഖ്യത്തിനുവേണ്ടി ഏതു വിധേനയും ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുത്ത് എത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന രോഗിയുടെയും വിശ്വാസമാണ് ഇവിടെ പ്രതിപാദ്യം. താൻ അവരിൽ കാണുന്ന വിശ്വാസം കേവലം ബൗദ്ധികമായ സമ്മതമോ വൈകാരികമായ പ്രതികരണമോ അല്ല. മറിച്ച്, ദൃഢനിശ്ചയവും ദൃശ്യവുമായ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെയുള്ള വിശ്വാസം ആണ്.

വിശ്വാസം എല്ലാവരിലും ഉണ്ടാവും. എന്നാൽ, അവശ്യ സമയത്ത് തനിക്ക് വേണ്ടിയോ അപരന് വേണ്ടിയോ വെളിപ്പെടാത്ത വിശ്വാസം നിർജീവമത്രെ. പ്രവർത്തിയിലൂടെയാണ് വിശ്വാസം ജീവിക്കേണ്ടത്.

ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്യുമ്പോഴും അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം യേശുവിനെ നസ്രത്തിൽ ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നും വേദപുസ്തകം പറയുന്നുണ്ട് (6:1/6).

മറ്റു രണ്ടു സന്ദർഭങ്ങളിൽ ശിഷ്യരുടെ വിശ്വാസ കുറവിനെ ക്രിസ്തു ശാസിക്കുന്നുണ്ട്. (4/40, 16/14). അപ്പോൾ അതാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനം. വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിക്കുക; ശരിയായ വിശ്വാസം. നമ്മാത്ര വിശ്വാസികളെ ലജ്ജിപ്പിച്ചത്രെ ഇത് പറയുന്നത്. ക്രിസ്തുവിനോളം എത്തുന്ന പാരമ്പര്യം പറയുന്ന പരമ്പരാഗത വിശ്വാസികൾ എന്ന അവിശ്വാസികളോട് തന്നെ..

പൊലീസ് ഭീകരത അവസാനിപ്പിക്കുക

ചെന്നൈ: സിൽവർലൈൻ പദ്ധതിയുടെ പേരിൽ കേരള സർക്കാർ പൊലീസിനെ ഉപയോഗിച്ച് നടത്തുന്ന ഭീകരത അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ചെന്നൈ ഭദ്രാസനവും വൈദിക സംഘവും ആവശ്യപ്പെട്ടു. ജനിച്ച മണ്ണിൽ ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കാത്തതിന്റെ വേദനയിൽ പ്രതിഷേധിച്ചവരെ പൊലീസ് നേരിട്ട രീതി നീതികരിക്കാനാവില്ല. ചെന്നൈ മുളക്കുഴയിൽ ഫാദർ മാത്യു വർഗീസിനെയും നാട്ടുകാരെയും പൊലീസ് മർദ്ദിച്ചു. സ്ത്രീകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവരെ പുരുഷ പൊലീസുകാർ നേരിടുന്നത് ദയനീയമാണ്. ജനങ്ങളുടെ ആശങ്ക അകറ്റാതെ കോടികൾ ബാധ്യതയാകുന്ന പദ്ധതിയിൽ ജനങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് സ്വന്തം കിടപ്പാടം സംരക്ഷിക്കാൻ പ്രതിരോധം തീർക്കുന്നത്. ജനാധിപത്യനാട്ടിൽ ജനാധിപത്യ വിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് സാധാരണ ജനങ്ങൾ ഭയക്കുന്നു. നാട്ടിൽ സമാധാന അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കാൻ സർക്കാർ തയാറാകണമെന്ന് ചെന്നൈ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്ത ഡോ. യുഹാനോൻ മാർ ദിയസ്കോറോസ് ആവശ്യപ്പെട്ടു. വൈദികർ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവരെ കയ്യേറ്റം ചെയ്ത പൊലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കെതിരെ നടപടി വേണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു.

അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ട്

എന്തായിരുന്നു ക്രിസ്തു അവരിൽ കണ്ട വിശ്വാസ പ്രകടനങ്ങൾ??

1. പക്ഷവാതക്കാരനോടുള്ള അമിതമായ സ്നേഹം.

നാല് സുഹൃത്തുക്കൾ ഈ വേദ ഭാഗത്തെ പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങളാണ്. തങ്ങളുടെ സുഹൃത്തിന്റെ സൗഖ്യത്തിനുവേണ്ടി മറ്റൊരാളുടെ സ്വകാര്യതയിലേക്ക് അതിക്രമിച്ച് കടക്കാൻ പോലും അവർ തയ്യാറാവുന്നു. ചുറ്റുപാടുമുള്ള എതിർപ്പുകളൊന്നും അവർ വകവയ്ക്കുന്നില്ല. സൗഖ്യത്തിന് വേണ്ടി ക്രിസ്തുവിനെ കാണുക അത്രതന്നെ. പക്ഷവാതക്കാരൻ വളരെ സമ്പന്നനായ മനുഷ്യനായിരുന്നു; ആത്മാർത്ഥതയുള്ള സുഹൃത്തുക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ.

2. ക്രിസ്തുവിലുള്ള അഗാധമായ ഭക്തി.

ക്രിസ്തുവിനു തങ്ങളുടെ സുഹൃത്തിനെ സൗഖ്യമാക്കാൻ കഴിയും എന്നും, അവൻ ഇവനെ സുഖപ്പെടുത്തും എന്നും അവർ കണ്ണുംപുട്ടി വിശ്വസിച്ചു. ആ വിശ്വാസത്തിന് പ്രകടമായ തെളിവാണ് അന്യന്റെ മേൽക്കൂര പൊളിച്ചു രോഗിയെ താഴെക്കിറക്കുന്നത്.

എംപി സെമിനാരി സ്കൂൾ വാർഷികവും സ്കൂൾ നിർമ്മിച്ചു നൽകുന്ന 16-ാമത് വീടിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനവും പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

'സ്നേഹക്കുടുക' ഈ വീടുകളുടെ ഐശ്വര്യം

കോട്ടയം • എംപി സെമിനാരി സ്കൂളിന്റെ 'സ്നേഹക്കുടുക'യിൽ വിരിഞ്ഞത് ഇതുവരെ 15 വീടുകൾ. 16-ാം വീട് നിർമ്മാണം തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. വീടില്ലാത്ത പാവപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വീടു നൽകുന്ന കോട്ടയം എംപി സെമിനാരി ഹയർ സെക്കൻഡറി സ്കൂളിന്റെ ഭവന നിർമ്മാണ പദ്ധതിക്കു വേണ്ടിയാണ് സ്കൂളിലെ എല്ലാ ക്ലാസ് മുറികളിലും 'സ്നേഹക്കുടുക' സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരുടെ ചെലവുകളിൽനിന്നു മിച്ചം പിടിക്കുന്ന തുക ഇതിൽ നിക്ഷേപിക്കും. എല്ലാ ദിവസവും രാവിലെ കുടുക ക്ലാസ് ലിഡർമാർ ക്ലാസിലെത്തിക്കും. ആദ്യ പിരിയഡ് ക്ലാസ് കഴിയുമ്പോൾ ഓഫീസിൽ തിരിച്ചേൽപ്പിക്കും. സ്കൂളിലെ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും ഒരു പങ്ക് ഈ പദ്ധതിയിലുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന തുകയ്ക്കൊപ്പം സ്കൂളിലെ അധ്യാപകർ, മറ്റു സ്റ്റാഫുകൾ, രക്ഷിതാക്കൾ, പദ്ധതിയെക്കുറിച്ച് അറിയാവുന്നവർ എന്നിവരുടെ കൈത്താങ്ങുമുണ്ടാകും. ഇതെല്ലാം ചേർത്ത് സ്കൂളിലെ ഏറ്റവും പാവപ്പെട്ട അർഹതയുള്ള ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് വീട് വച്ചു നൽകുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിക്കാണ് വീടു നൽകുന്നത്. ആദ്യം അപേക്ഷ ക്ഷണിക്കുകയും പിന്നീട് സ്കൂളിലെ കമ്മിറ്റി വിശദമായി അന്വേഷണം നടത്തിയാണ് അർഹരായവരെ കണ്ടെത്തുന്നത്.

സ്കൂൾ സ്ഥാപകൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയാസ് രണ്ടാമന്റെ പേരിലാണ് 2010ൽ ഭവന നിർമ്മാണ പദ്ധതി ആരംഭിച്ചത്. ആദ്യ വർഷം 5 വീടുകളും പിന്നീടുള്ള വർഷങ്ങളിൽ ഓരോ വർഷവും ഓരോ വീടുമാണ് നിർമ്മിച്ചത്. പുതിയ വീടിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനം കഴിഞ്ഞ ദിവസം പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ നിർവഹിച്ചു. സ്കൂൾ മാനേജർ ഡോ. യുഹാനോൻ മാർ മിലിത്തിയാസ്, പ്രിൻസിപ്പൽ ബിജു കെ.തോമസ്, ഹെഡ്മാസ്റ്റർ സാജൻ പി.വർക്കി, പദ്ധതിയുടെ കൺവീനർ ജോൺ മാത്യൂസ് എന്നിവരാണ് നേതൃത്വം നൽകുന്നത്. സ്കൂൾ ഓഫീസ് സ്റ്റാഫ് ബിജോ മാത്യു ഏകോപനം നിർവഹിക്കുന്നു.

Church Calendar

His Forgiveness

(St Mark 2:1-12)

Fr. Nithin V. Rajan

We usually think that accumulating wealth is the most important treasure in this world. *Psalm 32:1-2* says “Blessed is he whose transgressions are forgiven, whose sins are covered. Blessed is the man whose sin the LORD does not count against him and in whose spirit is no deceit”. There is nothing more great in this world than to get forgiveness of our Sins. As human being we fall to sin and lose the connection with our Creator. Sin separates us from God. Unless we repent we cannot enjoy the joy of freedom we receive from the remission of sins. “Repentance raises the fallen, mourning knocks at the gate of Heaven, and holy humility opens it.” St. John Climacus - “The Ladder of Divine Ascent”

Breaking barriers to connect with Christ:

In today’s gospel we see that Jesus was at Capernaum and the people heard that he had come home and came in large crowds to see Him. There was no place left for anyone else. Four men brought a paralytic man to Jesus but could not see Him because the crowd was a hindrance for them. What we see here is something amazing, this hurdle of not able to see Christ didn’t stop them there. They make way which is something we cannot think of. They carried the man to top of the house they opened the roof top and lowered the man to where Jesus was. Seeing their faith Jesus healed the man. Here we see the faith of others have led to the healing of the paralytic man.

In *The Epistle of Ignatius to the Smyrnaeans*, we read “wherever Jesus Christ is, there is the Church.” We are called to be the Icon of Christ and where we are there should be the Church. Church is not a static building. Church is growing day by day. We have heard Church fathers say that “Church is not the museum of saints but a hospital for sinners”.

True friends:

It is better to be alone than a bad company of friends. In today’s Gospel we see that the paralytic man was a blessed man because he had good friends who knew Jesus Christ. They had faith in Christ and believed that if they are able to meet Christ then things will change. It was only because of them he was able to walk again in life. When people are so glued to their own ambitions here we see friends who have taken time out for the paralytic man.

Do we have friends who will take us to Christ? Or can we be in the role of the friends who bring others to Christ. It is not an easy task to carry others’ burdens when life has lot to offer each individual. Being true to others is a true characteristic of friendship. Here we see not only one friend but all four working towards a single cause. Unless they had that unity, they would not have been able to reach to Christ. If anyone would give up, there would be a failure in their MISSION even when hurdles of

not able to reach Christ through the door didn’t stop them. They went their extra way. True friends go that extra way to help their friends.

Forgiveness of Sins:

It is from God we receive forgiveness of sins and pardon for our offences. So we need to go to Him. The burden of our sins makes us also paralyzed. We are heavy laden with that we are unable to do anything. When we confess our sins we get the grace to walk again. That is what we see in the case of the paralytic man. Jesus says “your sins are forgiven, take your mat and walk”. Immediately He got up, took his mat and walked out in full view of them all. This amazed everyone and they praised God, saying, “We have never seen anything like this!”

His forgiveness is received when we cling on to him. Unless we receive His grace we carry the pain and we may be unable to even get up from it as our sins may weigh us down.

“...Repentance which is true and truly from the heart persuades the penitent not to sin any more, not to mix with corrupt people, and not to gape in curiosity at evil pleasures, but to despise things present, cling to things to come, struggle against passions, seek after virtues, be self-controlled in every respect, keep vigil with prayers to God, and shun dishonest gain. It convinces him to be merciful to those who wrong him, gracious to those who ask something of him, ready with all his heart to bend down and help in any way he can, whether by words, actions or money, all who seek his assistance, that through kindness to his fellow-man he might gain God’s love in return for loving his neighbour, draw the Divine favor to himself, and attain to eternal mercy and God’s everlasting blessing and grace.” St. Gregory Palamas

Micah 7:18 “Who is a God like you, who pardons sin and forgives the transgression of the remnant of his inheritance? You do not stay angry forever but delight to show mercy”. Forgiveness of sins leads to worship. As the bondage is released there is joy and salvation to the soul. Forgiveness is a divine act following repentance. God so loved the world that he didn’t want to be away from His creation.

As we journey through this Holy Lent, let us break all barriers that disconnects us with Christ. True repentance will open the doors of Heaven. Let us make unity with others to carry them also to Christ so that they would also experience the forgiveness Christ offers. Let us ask God to remove the filthy garments which satan has clothed us through the weakness of our evil deeds, and ask God to cloth us with the robe of incorruptibility by the power of the Holy Spirit, so that we will become worthy habitation of God. Amen.

ഓർമ്മപെരുന്നാൾ ആചരിച്ചു

ഡൽഹി: ഗുഡ്ഗാവ് അരാവലിക്കുന്നിൻ മുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് റിട്രീറ്റ് സെന്ററിലെ വിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ചാപ്പൽ പെരുന്നാൾ 2022 ഫെബ്രുവരി 26 മുതൽ മാർച്ച് 6 വരെ ഡൽഹി ഭദ്രാസന യുവജന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സമുചിതമായി കൊണ്ടാടി.

മാർച്ച് 5-ന് വൈകുന്നേരം 5 മണിയോടെ അരാവലിക്കുന്നിന്റെ താഴ്വരയിൽ എത്തിച്ചേർന്ന വിശ്വാസികളേവരും പ്രാർത്ഥനയോടെ വൈദികരോടൊപ്പം കുന്നിൻ മുകളിലെ ചാപ്പലിൽ പദയാത്രയായി എത്തിച്ചേർന്നു.

ഡൽഹി ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ഡോ. യുഹാനോൻ മാർ ദിമെത്രിയോസ് തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സന്ധ്യാ നമസ്കാരം നടത്തി. അഡ്വ. ഫാ. ഡോ. ഷാജി ജോർജ്ജ് വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അനുസ്മരണ പ്രഭാഷണം നടത്തി. തുടർന്ന് കുരിശടിയിൽ എത്തി യുവാർപ്പണവും വാഴും നടത്തി ചാപ്പലിൽ എത്തിച്ചേർന്നു.

മാർച്ച് 6-ന് വി. കുർബ്ബാന മാർ ദിമെത്രിയോസിന്റെ കാർമ്മികത്വത്തിൽ നടന്നു. അഹമ്മദാബാദ് ഭദ്രാസനത്തിലെ അബൂ റോഡ് ജ്യോതിസ്സ് ആശ്രമം മാനേജർ ഫാദർ ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ, ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ഫാ. സജി യോഹന്നാൻ, അരാവലി റിട്രീറ്റ് സെന്റർ മാനേജർ ഏബ്രഹാം ജോൺ, ഫാ. ഷാജി മാത്യൂസ്, ഫാ. ജോൺ ശാമുവേൽ, ഭദ്രാസന യുവജന പ്രസ്ഥാനം വൈസ് പ്രസിഡന്റ് ഫാ. നൈനാൻ ഫിലിപ്പ്, ഫാ. അജു ഏബ്രഹാം, ഫാ. സജി ഏബ്രഹാം, ഫാ. ബിജു ഡാനിയേൽ, ഫാ. അജി ചാക്കോ, ഫാ. ജെയ്സൺ ജോസഫ്, ഫാ. എബിൻ പി. ഏബ്രഹാം, ഫാ. സുമോദ് ജോൺ സാമുവൽ, ഫാ. ജിജോ പുതുപ്പള്ളി, ഫാ. ചെറിയാൻ ജോസഫ്, ഫാ. സജു തോമസ്, ഫാ. ബിനു ബി. തോമസ് എന്നിവർ പെരുന്നാളിൽ സംബന്ധിച്ചു. അറുന്നൂറിൽ പരം വിശ്വാസികൾ പെരുന്നാളിൽ പങ്കെടുത്ത് അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിച്ചു.

വികസനം ജനങ്ങളെ ട്രോഹിച്ചു കൊണ്ടാകരുത്

ഒരു ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥയിൽ പൗരന്മാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് നേരെ യുള്ള കടന്നു കയറ്റം എതിർക്കപ്പെടേണ്ടത് തന്നെയാണ്. ഞങ്ങൾ വികസനത്തിനെതിരല്ല. എന്നാൽ അശാസ്ത്രീയമായ വികസനങ്ങൾ നിലവിലുകൾ സൃഷ്ടിക്കും. സാധാരണജനത്തിന്റെ കണ്ണുനീർ വീണുള്ള വികസനം കേരളത്തിന് ഭുഷണമല്ല.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ വൈദികൻ ഫാ മാത്യു വർഗീസി നെയ്യും ജനങ്ങളെയും അകാരണമായി കയ്യേറ്റം ചെയ്ത പൊലീസ് നടപടിയിൽ പ്രതിഷേധിക്കുന്നു

ഓർത്തഡോക്സ് ക്രൈസ്തവ യുവജനപ്രസ്ഥാനം കൊല്ലം മെത്രാസനം

അടുർ സാന്താനം സോഷ്യൽ വെൽഫെയർ ഫൗണ്ടേഷന്റെ സാന്താനവേൻ ഉദ്ഘാടനം പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവ വാർവഹിക്കുന്നു. സി. കൃഷ്ണകുമാർ, മറിയമ്മ തരകൻ, തിരുവഞ്ചൂർ രാധാകൃഷ്ണൻ എംഎൽഎ, ഡോ. ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസിയോസ്, ഡബ്ല്യുടി സ്പീക്കർ ചിറ്റയം ഗോപകുമാർ, ആന്റോ ആന്റണി എം.പി, ഡോ. ജോൺ സി. വർഗീസ് കോ റെപ്പിസന്റേഷൻ, ഫാ. ജോസഫ് സാമുവൽ തറയിൽ, ഷെല്ലി ബേബി എന്നിവർ സമീപം.

സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാതെ നിലനിൽപ്പില്ല: പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവ

അടുർ • സഹോദരനെ സഹോദരനായി സ്നേഹിക്കാതെ ഒരു മനുഷ്യനും ഈ ലോകത്ത് നിലനിൽക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവ സമൂഹത്തിൽ നമ്പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്താൻ ഇപ്പോൾ ഒട്ടേറെ സംഘടനകൾ രംഗത്തു വരുന്നതാണ് പ്രത്യേകം നൽകുന്ന കാര്യമാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സാന്താനം സോഷ്യൽ വെൽഫെയർ ഫൗണ്ടേഷന്റെ സാന്താനവേൻ കൂദാശ നിർവഹിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഫൗണ്ടേഷൻ ചീഫ് ഫേഴ്സൻ ഡോ. ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. സാന്താനം ഓഫീസ് ഉദ്ഘാടനം

സാന്താനം സോഷ്യൽ വെൽഫെയർ ഫൗണ്ടേഷൻ സാന്താനവേൻ കൂദാശ നിർവഹിച്ചു

ഡബ്ല്യുടി സ്പീക്കർ ചിറ്റയം ഗോപകുമാറും പാലിയേറ്റീവ് കെയർ യൂണിറ്റ് ഉദ്ഘാടനം ആന്റോ ആന്റണി എം.പിയും ലൈബ്രറിയുടെ ഉദ്ഘാടനം തിരുവഞ്ചൂർ രാധാകൃഷ്ണൻ എംഎൽഎയും നിർവഹിച്ചു.

ഏതാണ്ട് പഞ്ചായത്ത് പ്രസിഡന്റ് സന്തോഷ് ചാത്തന്നൂപ്പുഴ, ജില്ലാ പഞ്ചായത്ത് അംഗം സി. കൃഷ്ണകുമാർ, ബ്ലോക്ക് പഞ്ചായത്ത് സ്മിരം സമിതി അധ്യക്ഷൻ റോഷൻ ജേക്കബ്, പഞ്ചായത്ത് സ്മിരം സമിതി അധ്യക്ഷ മറിയമ്മ തരകൻ, സാന്താനം ഫൗണ്ടേഷൻ പ്രസിഡന്റ് ഡോ. ജോൺ സി. വർഗീസ് കോറെപ്പിസന്റേഷൻ, ജനറൽ കൺവീനർ ഷെല്ലി ബേബി, വർക്കിങ് പ്രസിഡന്റ് ഫാ. ജോസഫ് സാമുവൽ തറയിൽ, ജനറൽ സെക്രട്ടറി ബിജു വി. പത്തപ്പാവ്, കൺവീനർമാരായ എ. കുഞ്ഞുമോൻ, തോമസ് ജോൺ മോളേത്ത്, ഡോ. വൈ. ജോയി, ജോയിന്റ് കൺവീനർമാരായ ബിനു വാര്യത്ത്, സണ്ണി ഡാനിയേൽ, ട്രഷറർ ജോൺസൺ ജി. ഉമ്മൻ, വനിതാ വേദി സംസ്ഥാന സെക്രട്ടറി ലീന സണ്ണി എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു

വെണ്ണിക്കുളം സെന്റ് ബഹനാൻസ് സ്കൂളിൽ കൂടത്തുമുറിയിൽ കെ. ഇ. ഈപ്പൻ സ്മാരക ട്രസ്റ്റിൽ നിന്നും ഉള്ള അവാർഡ് ദാനവും വെബ്സൈറ്റ് ഉദ്ഘാടനവും ഡോ. ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നിർവഹിച്ചു.

News, Advertisements, Wishes Etc...
Contact ☎ 8078914931
☎ 9446407503
Email: malankaranewsbulletin@gmail.com
Add Size: 15 cm x 10 cm Half Page Jpeg / tif file